

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ 40^{ου} ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ 20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1999 • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 63

Vision in motion. Εδώ δεν μιλάμε για κινηματογράφο με τους όρους που ξέρουμε: σενάριο, σκηνοθεσία, ηθοποιοί, διεύθυνση φωτογραφίας, ηχοληψία, μοντάζ. Μιλάμε για avant-garde και optical art. Για αυτοσχεδιασμούς με την κάμερα, για πειραματισμούς στην εκτύπωση, για κινηματογραφικά δοκίμια, για οπτικές συνδέσεις κινούμενων και ακίνητων εικόνων με "αίτιο ατελεύτητο". Από τον μετρ των στατικών εικόνων, τον μεγάλο αμερικανό φωτογράφο και ζωγράφο Man Ray. Τον εικονοκλάστη ντανταϊστή και σουρεαλιστή, που οι πρώτες του ταινίες *Le Retour à la raison* (1923), *Emak Bakia* (1926), *L'etoile der mer* (1928), προηγούνται όχι μόνο χρονικά αλλά και σε εξτρεμισμό του δρυλικού *Ανδalousιανού σκύλου* του Λουίς Μπουνιουέλ. Με σκοπό την πρόκληση του σκανδάλου και την ανάδειξη του απολύτως αυθαίρετου. Ενάντια στο μύθο της τέχνης ως έκφραση βαθιάς πνευματικότητας. Κόντρα στην πλήξη. Με απώτερο σκοπό ακόμα και την αμφισβήτηση της παραστατικότητας ή αλλιώς της εικονιστικότητας. Και πάντα με διάθεση ειρωνική, προκλητική, απελευθερωτική των βαθύτερων παρορμήσεων. Αλλά όλα αυτά είναι λόγια του αέρα, που θυμίζουν μανιφέστο. Να ένα χαρακτηριστικό περιστατικό έμπνευσης της στιγμής, από τα γυρίσματα του *Emak Bakia*, όπως το περιγράφει ο ίδιος: "Δεν υπήρχε σενάριο, τα πάντα ήταν αποτέλεσμα αυτοσχεδιασμού. Άρχισα να γυρίζω ότι μου φαινόταν ενδιαφέρον. Ένα από τα πιο ενδιαφέροντα πλάνα που τράβηξα ήταν μέσα από το αμάξι της κυρίας Χουίλερ, που το οδηγούσε με μεγάλη ταχύτητα, μέχρι που πάτησε απότομα φρένο μπροστά από ένα κοπάδι πρόβατα. Σκέφτηκα τότε να δείξω ότι έγινε σύγκρουση και γι' αυτό πέταξα την κάμερα στον αέρα ενώ το φιλμ έγραφε κανονικά, μέχρι που την ξανάπιασα." Η εν-γραφή σε κίνηση ή η κίνηση κατεγγραμμένη: κινηματογράφος δηλαδή. Αλλά έξω από τα όριά του.

του Σωτήρη Ζήκου

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Ο ανδρώπινος παράγοντας *Ressources humaines*

του *Laurent Cantet* (Γαλλία, 1999)

Τι αξίζει ο ανδρώπινος παράγοντας σε μια κοινωνία που παραδίνεται αμαχητί στη μανία της παγκοσμιοποίησης; Πώς λένε την αξιοπρέπεια στην γλώσσα των επιχειρήσεων; Τι καταλαβαίνει ένα λεροχ για την ανδρώπινη αγωνία; Στην κοινωνική ταινία του Λοράν Καντέ αυτός ο προβληματισμός εκφράζεται μέσα από την σχέση δύο ανδρών. Του 22χρονου Φρανκ και του πατέρα του. Ο πατέρας τριάντα χρόνια εργάτης. Ο γιος μόλις έχει αποφοιτήσει από το πανεπιστήμιο με πτυχίο στην διοίκηση επιχειρήσεων. Ανεξάρτητος, με αυτοπεποίθηση και ηγουμενική τσιμέντου, ψάχνει την κορυφή του κόσμου. Στα πλαίσια της διπλωματικής του άσκησης αναλαμβάνει μια θέση

στο εργοστάσιο που δουλεύει ο πατέρας του. Τομέας: Διαχείριση Ανθρώπινων Πόρων. Η επιχείρηση έχει προβλήματα με το σωματείο εργατών και αυτά επιδεινώνονται όταν το μανάτζμεντ αποφασίζει ένα σχέδιο μείωσης των ωρών εργασίας, κάτι που συνεπάγεται απολύσεις. Ο Φρανκ θα βρεθεί στο κέντρο αυτής της διαμάχης. Από την μια τα λογιστικά συμφέροντα της επιχείρησης και το φως μιας λαμπερής καριέρας, από την άλλη η προοπτική της ανεργίας για τον πατέρα του. Το δίλημμα είναι τεράστιο και η σύγκρουση μοιραία. Ο Καντέ στέκεται δίχως ψευδαισθήσεις μπροστά στην νέα οικονομική πραγματικότητα. Ο τρόπος του είναι ρεαλιστικός και γι' αυτό σκληρός. Δεν πρόκειται όμως για μια πολιτική ταινία. Ο Καντέ βλέπει τον άνεμο να φυσάει από ανδρώπινες στεριές. Όσο δεν μας έχουν ξεπλύνει οι αριθμοί, υπάρχει ελπίδα. Αυτή είναι η πρώτη του ταινία μετά από δύο βραβευμένες μικρού μήκους ταινίες και την τηλεταινία *The Sanguinaires* (1997), την δική του συμμετοχή στην σειρά 2000 SEEN BY.

Τ.Π.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 1999

Θα σε δω στην κόλαση αγάπη μου

του *Νίκου Νικολαΐδη*

Ο ισώπτης ενός βιωματικού, «ερμητικά κλειστού», αινετικού για πολλούς και -κυρίως- αυστηρά προσωπικού σινεμά, ο σκηνοθέτης Νίκος Νικολαΐδης (*Ευρυδίκη Β.Α. 2037*, *Τα κουρέλια τραγουδάνε ακόμα*, *Γλυκιά Συμμορία* κ.α.), εννιά χρόνια μετά το *Singapore Sling* έρχεται στη Θεσσαλονίκη με μια ταινία που έχει τη μορφή «νεκρορομάντζου» όπως ο ίδιος την ονομάζει, για να παρουσιάσει στο φεστιβαλικό

κοινό μια «ιστορία αγάπης, έρωτα και τρυφερής συντροφικότητας ανάμεσα σε τρία καταραμένα άτομα». Δυο γυναίκες που αγαπούν τον ίδιο άντρα σε μια κοινή πορεία κατάβασης, και αλληλοεξόντωσης, προς την κόλαση. «Δεν το είχα σε τίποτα να σε σκοτώσω», λέει η Έλσα, «όταν αγαπάς κάποιον το κάνεις πιο εύκολα». Η Βέρα θα μπορούσε να είχε φύγει, να γλυτώσει τη ζωή της, αλλά «όταν το έδαφος γλιστράει από τα πόδια σου, πρέπει αυτός που θα σε πιάσει ή θα σε σπρώξει παρακάτω, να είναι κάποιος που αγαπάς πολύ... Αναπολώντας τις μέρες που είχανε «γεύση από καραμέλα κανέλλας» οι ήρωες βυθίζονται σε μια απελπισμένη τρυφερότητα, «όπου ο καθένας με το δικό του ύπουλο και ανατριχιαστικό τρόπο, προσπαθεί να εξοντώσει τον άλλο για να κερδίσει μόνος του την Κόλαση»... Παίζουν οι Βίκι Χάρις (Παπαδοπούλου), Βαλέρια Χριστοδουλίδου, Πασχάλης Τσαρουχάς. Μουσική: Νίκος Τουλιάτος. Φωτογραφία: Γιώργος Αργυροπλιόπουλος. Σκηνικά - κοστούμια: Μαρί Λουίζ Νικολαΐδου.

Β.Π.

MAN RAY

“Το σημαντικότερο στην ερμηνεία, όπως και στη ζωή, είναι τα συναισθήματα. Ανεξάρτητα αν το συναίσθημα είναι δραματικό ή κωμικό, είναι αυτό ακριβώς που μας συγκλονίζει και που κινεί κάποιες χορδές μέσα μας”

Marisa Paredes

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

- 3 Αφιέρωμα σε δύο ενόπτες, Σάββατο και Κυριακή, στις ταινίες του Man Ray και το μήνυμά του Pedro Almodóvar στο Φεστιβάλ
- 4 Συνεντεύξεις του Ed Radtke, του Δημήτρη Αθανάτου, του Δήμου Αβδελιώδη και του Δημήτρη Μακρή
- 5 Η μουσική του Pedro Almodóvar, Marisa Paredes, και οι φίλοι της Γιάννη του Arak Karim Εκτός Συνταγασίου

- 6 Όλες αυτές οι γυναίκες και ο Bill Forsyth, σκηνοθέτης της ταινίας *Το κορίτσι του Γκρέγκορι* στους Νέους Ορίζοντες
- 11 Ο τόπος και ο χρόνος στις εικόνες της νύχτας του Fred Kelemen, σκηνοθέτη της ταινίας *Το σούρουπο*
- 12 Οι σπριντές ταινίες στις Μπιές στα Βαλκάνια και στην Πορτογαλικά Άνοιξη και ο Srđjan Karanovic και η Yesim Ustaoglu μιλούν για τον κινηματογράφο στις χώρες τους

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Η απογείωση του πλουραλισμού.

• Η προσέλευση του κοινού συνεχίζεται με την ίδια αφοσίωση που χαρακτήρισε και την προχθεσινή "sold out" ημέρα. Οι ουρές "γεμίζουν" από τις 10 το πρωί και οι ταινίες "κλείνουν" από τις 12. Το τοπίο στο χρηματιστήριο αξιών των Βραβείων Κοινού αρχίζει να ξεκαθαρίζει, αν και nothing ends till it's end. Τα τραπέζια στο Festival center, αν και αυξηθηκαν, γεμίζουν ασφυκτικά. Το πιάνο έφυγε. Η Marisa δηλώνει "Fantastico" για το κλίμα του φεστιβάλ. Το τρομερό παιδί του Ισπανικού σινεμά αποφάσισε να μην έρθει κι έστειλε τηλεγράφημα. Το φεστιβάλ τιμά τον Kiarostami. Το αγωνιστικό κλίμα εμπλουτίζεται με νέα μέτωπα. Και η Ελενίτσα; Κάθε μέρα και ομορφαίνει πιο πολύ.

• Το σκηνικό του πλουραλισμού σε όλο του το μεγαλείο.

• Πλουραλισμός στις κριτικές των εντύπων, στις απόψεις των θεατών για τις ταινίες, στις γλώσσες που ακούγονται στους χώρους του φεστιβάλ, στις απόψεις για το μέλλον του σινεμά, στις λύσεις που πρέπει να δοθούν, στα μέτωπα που πρέπει να ανοιχτούν, στις επιλογές της κόμμωσης. Κυρίως, όμως, πλουραλισμός στις ταινίες. Ταινίες "ρεπεράζ", ταινίες τρυφερές, ταινίες με έντονα εθνικά στοιχεία, ταινίες για νέους, ταινίες για drugs, ταινίες για σεξ, ταινίες με σεξ, ταινίες ιστορικού χαρακτήρα, αισθηματικού χαρακτήρα, ψυλαδιάφορου χαρακτήρα, πολιτικές ταινίες. Πλουραλισμός και στις κινηματογραφικές ματιές. Ματιές τηλεοπτικές, ματιές ανεξάρτητες, ματιές επαναπροσδιορισμού της κινηματογραφικής γραφής, ακαδημαϊκές ματιές, γρήγορες ματιές, αργές ματιές, ματιές "δεν ξέρω τι κάνω", και κανα-δυό αμερικανοειδείς ματιές (μας ξέφυγαν και μήτηκαν, τι να κάνουμε).

• Και το μόνο που λείπει από όλα αυτά είναι μια ματιά με χιούμορ.

• Η Marisa Paredes μπορεί να μην είναι "η ωραία της ημέρας" - αν και μπορεί και να είναι - μας ενθουσίασε όμως περισσότερο από την όμορφη

travelling

Το φεστιβάλ "Fantastico"

και η Εταιρεία "Καθαρισμού" Δημοσιογράφων Ε.Π.Ε.

Catherine. Μυστικό για την δύναμη στις ερμηνίες της δεν υπάρχει, και το σημαντικότερο γι' αυτήν, όσον αφορά την ερμηνεία του ηθοποιού είναι το συναίσθημα. "Το μελόδραμα δεν είναι ξεπερασμένο" δηλώνει και ότι "κάνουμε λάθος αν νομίζουμε ότι τα νιάτα είναι η πιο σημαντική φάση της ζωής", και δεν το λέει αυτό γιατί δεν είναι πια νέα. Για το φεστιβάλ; Το βρίσκει "...fantastico,

Paredes: "Δεν μπορώ να καταλάβω... βεβρημένο, εε; Εγώ νόμιζα ότι ο Πέδρο θα έρχόταν..."

νοθετών έδω-σε συνέντευξη τύπου, που τελικά μάλλον εξελίχθηκε σε

μία άτυπη συνεδρίαση των μελών της, αλλά και άλλων σκηνοθετών εκτός εταιρίας. Η βασική διαπίστωση ήταν ότι: ο έλληνας σκηνοθέτης γκρινιάζει γιατί είναι μετέωρος οικονομικά. Όλοι παραδέχτηκαν ότι "το φεστιβάλ είναι το θερμοκήπιο που

των κριτικών και των δημοσιογράφων αντιμετωπίζει με επιθετικότητα και χλευασμό τις ελληνικές ταινίες". Μέχρι και υποψίες διαπλεκόμενων συμφερόντων ακούστηκαν. Πολύ φοβάμαι ότι από αύριο με το ζήτημα θα αρχίσει να ασχολείται και ο κ. Τράγκας. Σκηνοθεσία "χωρίς αναισθητικό".

• Ευχαριστούμε πάντως, την κ. Ρικάκη για τα καλά της λόγια περί της "φετινής αναβάθμισης", όπως είπε, της εφημερίδας μας. Τι εννοούσε άραγε; [Σ.Ζήκος: Την αντικατάσταση της προκατόχου σου. Νομίζει ότι οφείλεται στην ίδια.]

• Πανόραμα των ελληνικών ταινιών που συμμετείχαν στο φεστιβάλ θα πραγματοποιηθεί από τη Δευτέρα, κι αν και δεν έχει ακόμα ανακοινωθεί επίσημα, θα προβληθούν επιλογές ταινιών που είτε "σπάσαν" είτε δεν σπάσαν τα ταμεία στο φετινό φεστιβάλ.

• Τι σημαίνει σουρεαλισμός στον κινηματογράφο; Η απάντηση βρίσκεται στις ταινίες του Man Ray. Στην ταινία "L'Etoile de Mer" που γύρισε το 1928, υπήρχε μια σκηνή όπου μια γυναίκα γδύνεται μπροστά σε έναν άνδρα και ξαπλώνει σε ένα ράντζο εντελώς γυμνή. Αυτός την κοιτάζει, μετά της φιλά το χέρι, την αποχαιρετά και φεύγει παίρνοντας μια γυάλα με έναν αστέρα μαζί του. Το πρόβλημα που είχε να αντιμετωπίσει ήταν η απεικόνιση της γυ-

1. "Τι είπαμε σημαίνει Peppermint;"
2. "Πίπερμαν το λέγανε, αλλά επειδή παίζουμε στο Διεθνές... καταλαβαίνεις."

μνής γυναίκας. Η λογοκρισία της εποχής ήταν σίγουρο ότι δεν θα την περνούσε. Και επειδή δεν του άρεσε ούτε η απόκρυψη ενός μέρους του γυναικείου σώματος, ούτε η φωτογράφιση soft-focus, ετοίμασε μερικές ζελατίνες και αφού τις χρωμάτισε μπόρεσε να πετύχει να κινηματογραφήσει την γυναίκα σαν ζωγραφιά εκκλησίας.

• Αγωνιστής-διαδηλωτής από την πορεία κατά του Κλίντον μπουκάρισε στους χώρους του φεστιβάλ και έβγαλε λογύδριο: "Οι αγώνες δεν γίνονται στις ωραίες αίθουσες βλεπόντας ταινίες, αλλά έξω στους δρόμους." Στους δρόμους, στους δρόμους και δίχως τροχονόμους, φώναξαν μόλις αποχώρησε, όσοι δεν είχαν καταφέρει να βγάλουν εισιτήρια και είχαν πάρει και κλήση από πάνω.

• Με τους αγωνιστικούς μου χαιρετισμούς.

Zorba the Greek

fantastico, FANTASTICO" κι "έπαθε πλάκα" με την θερμή των Θεσσαλονικιών, με την πόλη και τον αρχαιολογικό χώρο της Βεργίνας. Για την ελληνική κουζίνα δεν μίλησε. Ίσως κάνει δίαιτα.

• Το πιο ενδιαφέρον σημείο της χθεσινής ημέρας ήταν ότι η αίθουσα συνεντεύξεων γέμισε για πρώτη φορά. Όχι όμως από δημοσιογράφους, αλλά από σκηνοθέτες. Η Εταιρία Ελλήνων Σκη-

Ο Man Ray στο πρε-α-πορτέ της κριτικο-πανοϊκής μεθόδου των ντανταϊστών.

Το αναβαθμισμένο Πρώτο Πλάνο, εκτός των άλλων, λύνει και το πρόβλημα της φαλάκρας. Δεν βγάζει τρίχες, αλλά καλύπτει τον φαλακρό.

θα ανθίσουν οι καρποί των ελλήνων δημιουργών" αν και νιώθουν ότι παραμελούνται σε σχέση με τις ξένες ταινίες. Με όλα αυτά όμως ξεμπερδεψαν γρήγορα για να ασχοληθούν μ' ένα απ' τα σημαντικότερα ζητήματα της σκηνοθετικής δημιουργίας. "Κάνουν καλά την δουλειά τους οι δημοσιογράφοι;" διερωτούνται. Και δεν αργούν να καταλήξουν στο εξής συμπέρασμα: "Η κοινότητα

ΑΡΙΘΜΟΣ ΘΕΑΤΩΝ ΟΚΤΑΗΜΕΡΟΥ

Η προσέλευση κοινού στις αίθουσες του 40ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, έως και την Πέμπτη 19 Νοεμβρίου, καταγράφηκε σε αριθμούς ως εξής: ο συνολικός αριθμός θεατών ανήλθε στα 39.000 άτομα, έναντι 28.000 το αντίστοιχο περσινό διάστημα, ένα ποσοστό αύξησης της τάξης του 40%.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ I	ΟΛΥΜΠΙΟΝ II - Π. ΖΑΝΝΑΣ	CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 1	CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 2	CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 3	CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 4
12.00 Greek Film Festival KABE ZABBATO KATHE SAVATO 98' VASSILIS VAFAS Greece, 1999 English subtitles 14.00 Man Ray Programme I 60' 16.00 Out of Competition ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΗΣ ΓΙΑΝΑ HACHAVERIM SHEL YANA 90' ARIK KAPLUN Israel, 1999 English subtitles 18.00 Almodovar Retrospective ΤΡΕΙΛΕΡ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΡΑΣΤΕΣ ΤΟΥ ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΟΥ TRAILER PARA AMANTES DE LO PROHIBIDO 18' Spain, 1995 ΜΥΣΤΙΚΟ ΜΟΥ ΛΟΥΛΟΥΔΙ LA FLOR DE MI SECRETO 103' Spain, 1995 English subtitles 21.00 International Competition Ο ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ RESSOURCES HUMAINES 100' CANTET, LAURENT France, 1999 English subtitles 23.00 Greek Film Festival ΘΑ ΣΕ ΔΩ ΣΤΗΝ ΚΟΛΑΣΗ ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ THA SE DO STIN KOLASI AGAPI MOU 112' NIKOS NIKOLAIDIS Greece, 1999 English subtitles	15.00 N.H. New French Cinema 1999 MANTLEN 1999 MADELINE 86' LAURENT BOUTNIK France, 1999 English subtitles 17.30 N.H. 3x3 Ildiko Enyedi SIMON O MAGOS SIMON MAGUS 92' Hungary, 1999 English subtitles 20.00 N.H. Main Programme ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΗΣ ΦΕΛΙΣΙΑ FELICIA'S JOURNEY 116' ATOM EGOYAN Canada, 1999 22.30 N.H. Main Programme ΜΙΑ ΣΧΕΣΗ ΠΟΡΝΟΓΡΑΦΙΚΗ UNE LIAISON PORNOGRAPHIQUE 80' FREDERIC FONTEYNE France / Belgium, 1999 English subtitles	14.00 Portuguese Cinema ΜΙΑ ΜΕΛΙΣΣΑ ΜΕΧ ΤΗ ΒΡΟΧΗ UMA ABELHA NA CHUVA 75' FERNANDO LOPEZ Portugal, 1971 French subtitles 15.45 Balkan Survey ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΤΑΦΗΣ FUNERAL BUSINESS 30' GJERGJ XHUVANI Albania, 1999 English subtitles Balkan Survey NEKPA TAXYTHTA V LERU 90' JANEZ BURGER Slovenia, 1999 English subtitles 18.15 Portuguese Cinema ΒΥΘΙΣΜΕΝΑ ΠΙΡΙΝΑ MANHA SUBMERSA 120' LAURO ANTONIO Portugal, 1980 French subtitles 20.45 Balkan Survey / Karanovic ΤΟ ΣΤΕΦΑΝΙ ΤΗΣ ΠΕΤΡΙΑ PETRIJIN VENAC 99' SRDJAN KARANOVIC Yugoslavia, 1980 English subtitles 23.00 Portuguese Cinema ΔΥΣΚΟΛΟΙ ΚΑΙΡΟΙ TEMPOS DIFICEIS 90' JOAO BOTELHO Portugal, 1988 English subtitles	15.30 N.H. 3x3 Claire Denis ΟΙ ΛΕΓΕΟΝΑΡΙΟΙ BEAU TRAVAIL 89' France, 1999 English subtitles 18.00 N.H. 3x3 Ildiko Enyedi ΜΑΓΙΚΟΣ ΚΥΝΗΓΟΣ BUNOS NADASZ 106' Hungary, 1994 English subtitles 20.30 N.H. Main Programme ΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑ CHUNYUDLEUI JEONYUKSIKSAH 101' IM SANG-SOO South Korea, 1998 English subtitles 23.00 N.H. US Indies Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΦΙΟΝΑ FIONA 85' AMOS KOLLEK USA, 1998	12.00 International Competition ΔΙΑΣΤΑΥΡΩΣΗ TOROWISKO 82' URSZULA URBANIAK Poland, 1999 English subtitles 14.00 International Competition ΠΟΙΟΣ ΜΑΔΑΕΙ ΤΟ ΦΕΤΑΡΙ QUI PLUME LA LUNE? 100' CHRISTINE CARRIERE France, 1999 English subtitles 16.00 International Competition ΔΗΜΟΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ XIZHAO 92' YANG ZHANG China, 1999 English subtitles 18.00 International Competition PIZZA KING PIZZA KING 100' OLE CHRISTIAN MADSEN Denmark, 1999 English subtitles 20.00 International Competition ΟΝΕΙΡΟΚΥΝΗΓΟΣ THE DREAM CATCHER 98' ED RADTKE USA, 1999 22.30 International Competition HUMAN TRAFFIC HUMAN TRAFFIC 99' JUSTIN KERRIGAN United Kingdom, 1999	12.30 Greek Film Festival Η ΕΑΡΙΝΗ ΣΥΝΑΞΙΣ ΤΩΝ ΑΓΡΟΦΥΛΑΚΩΝ I EARINI SINAKI TON AGROFILAKON 175' DIMOS AVDELODIS Greece, 1999 16.00 Greek Film Festival ΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ PERASMATA APO TO PARADISO 70' YANNIS LAMBROU Greece, 1999 18.00 Greek Film Festival ΝΥΚΤΟΛΟΥΛΟΥΔΑ NIHTOLOULOUDA 90' NIKOS GRAMATIKOS Greece, 1998 English subtitles 20.30 Greek film Festival International Competition PEPPERMINT PEPPERMINT 105' KOSTAS KAPAKAS Greece, 1999 English subtitles 23.00 Greek Film Festival ΑΛΙΟΣΤΑ ALIOSSA 84' THANASIS SKROUBELIS Greece, 1999 English subtitles

MAN RAY

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΕ ΔΥΟ ΕΝΟΤΗΤΕΣ

“Σ’ έναν κήπο δόθηκε χορός, όπου οι κα-
λεσμένοι, όλοι ντυμένοι στ’ άσπρα, χόρευαν.
Ο Man Ray πρόβαλε μια ταινία πάνω στην
κινούμενη κι ευαίσθητη οθόνη αυτών των
κοστούμιών. Το αποτέλεσμα ήταν ασφαλώς
συνταρακτικό κι οι συναντήσεις των εικόνων
με τ’ ανθρώπινα σώματα είχαν ασφαλώς μια
πολύ σημαντική φόρτιση μαγνητισμού.”

Άδωνις Κύρου

“Ο σουρρεαλισμός στον Κινηματογράφο”

Την κινηματογραφική διάσταση ενός διάσημου ζωγράφου και φωτογράφου, του Man Ray (1890-1976) μας γνωρίζει το 40ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, μ’ ένα εξαιρετικό αφιέ-
ρωμα που φέρνει για πρώτη φορά στην Ελλάδα 16 ταινίες μικρού μήκους, πειραματικού και δο-
κιμιακού χαρακτήρα, που γύρισε ο ίδιος. Το αφιέρωμα, που πραγματοποιείται σε συνεργασία με
το Εθνικό Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης, Κέντρο George Pompidou, χωρίζεται σε δύο ενότητες: στο
πρώτο μέρος, που έχει διάρκεια μία ώρα (60') θα προβληθούν 7 ταινίες, ενώ το δεύτερο μέρος διάρ-
κειας 78 λεπτών, περιλαμβάνει 9 ταινίες μικρού μήκους.

Ο Man Ray (Emmanuel Radnitzky) γεννήθηκε στη Φιλαδέλφεια των Ηνωμένων Πολιτειών το 1890 και
υπήρξε ένας πρωτοποριακός καλλιτέχνης, που ασχολήθηκε κυρίως με τη ζωγραφική και τη φωτογραφία.
Παθιασμένος με τη ζωγραφική από νωρίς, δέχτηκε επιρροές από τον Cezanne και τον κυβισμό και γε-
νικώς από τα κινήματα της avant garde. Γνώρισε τον Marcel Duchamp, με τον οποίο συνδέθηκε στε-
νά και ήταν αυτός που παρότρυνε τον Man Ray να σχοληθεί με τον κινηματογράφο από το 1920. Μό-
λις φτάνει στο Παρίσι το 1921, έρχεται σε επαφή με καλλιτέχνες της γαλλικής avant garde, όπως οι
Breton, Aragon, Eluard, Soupault, Picabia και Cocteau, καθώς και με κινήματα όπως ο ντανταϊσμός και
ο σουρρεαλισμός.

Η φωτογραφία ήταν αυτή που καθιέρωσε τον Man Ray στον καλλιτεχνικό κόσμο. Οι δουλειές του στο
χώρο της φωτογραφίας, αποκάλυψαν μια τολμηρή περιέργεια, μια πειραματική τάση, αλλά και μια ρι-
ζοσπαστική εικονοκλαστική διάθεση. Αν και η φωτογραφική του δουλειά απέσπασε εκπληκτικές κρι-
τικές και τη διεθνή καταξίωση, η άγνωστη μέχρι πρόσφατα δουλειά του στον κινηματογράφο υπήρξε
το αντικείμενο σοφδρής αντιπαλότητας. Και αυτό γιατί ο Man Ray ήταν αφοσιωμένος στην απόλυτη
ελευθερία του ως καλλιτέχνης, αλλά και μιας διαφορετικής γλώσσας που ανακάλυψε ως φωτογρά-
φος. Οι ταινίες του ήταν τόσο ριζοσπαστικές και προκλητικές όσο και το φωτογραφικό του έργο, που
πλέον πωλείται για πολλά εκατομμύρια δολάρια.

Μέχρι πρόσφατα ήταν γνωστή η ύπαρξη μόνο τεσσάρων (4) ταινιών που σκηνοθέτησε ο Man Ray, α-
νάμεσα στο διάστημα 1923-1929. Χάρis όμως στην εντατική έρευνα του Εθνικού Μουσείου Μο-
ντέρνας Τέχνης, Κέντρο George Pompidou στο Παρίσι, βρέθηκε και αποκαταστάθηκε όλο το φιλμι-
κό έργο του Man Ray.

Το αφιέρωμα περιλαμβάνει τις εξής ταινίες:

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 1: ΣΑΒΒΑΤΟ, 14.00, ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι

- Le Retour à la raison, 1923, 2'
- Emak Bakia, 1926, 20'
με τους Rose Wheeler, André Boiffard
- L' Etoile de mer, 1928, 17'
με τους Alice Prin, André de la Rivière, Robert Desnos
- Rue Campagne Premiere, 1923-29, 1'
- Corrida, 1929, 4'
- Autoportrait ou ce qui m'angue à tous, 1930, 11'
με τους Lee Miller, Man Ray
- Poison, 1933-35, 2', με τους Meret Oppenheim, Man Ray

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 2: ΚΥΡΙΑΚΗ, 13.00, Π.ΖΑΝΝΑΣ

- Les Mysteres du chateau de de, 1925, 25'
με τους Alice de Montgomery, Eveline Orłowska
- Les chutes des mysteres du chateau de de, 1929, 15'
- L' Atelier du Val-de-Grâce, 1935, 2'
- Course Landaise, 1937, 9'
- La Garoupe, 1937, 9'
με τους Pablo Picasso, Paul Elyard, Nusch Elyard, Cécile Elyard
- Ady, 1938, 1', με τους Ady Fideljin, Man Ray
- Dance, 1938, 7'
- Juliet, 1940, 8', με τους Juliet Browner, Man Ray
- Two Women, 1940, 4'

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΟΥ ΜΗΝΥΜΑΤΟΣ ΠΟΥ Ο PEDRO ALMODÓVAR ΕΣΤΕΙΛΕ ΧΘΕΣ ΣΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

AL EQUIPO DEL FESTIVAL DE CINE DE TESALONICA Y A TODOS LOS
ESPECTADORES:

SIENTO NO PODER ESTAR CON VOSOTROS, PERO NO SOY DUEÑO DE MI
TIEMPO. EN MI LUGAR DISFRUTAIS DE LA PRESENCIA DE MARISA PAREDES
QUE ES MI MEJOR EMBAJADORA Y PROTAGONISTA DE BUENA PARTE DE MI
FILMOGRAFÍA.

ESPERO QUE MIS PELÍCULAS OS HAGAN PASAR BUENOS MOMENTOS Y OJALÁ
PODAMOS VERNOS PRONTO.

UN ABRAZO,

PEDRO ALMODÓVAR

Προς τα στελέχη του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και προς το κοινό:

Λυπάμαι που δεν μπορώ να είμαι κοντά σας, μια και το ιδιαίτερα βεβαρημένο πρόγραμμά μου δεν
μου το επέτρεψε τελικά. Στη θέση μου θα απολαύσετε την παρουσία της Μαρίζα Παρέδες, η οποία
αποτελεί την καλύτερη πρέσβειρά μου και είναι πρωταγωνίστρια μεγάλου μέρους της φιλμογρα-
φίας μου. Ελπίζω ότι οι ταινίες μου θα σας χαρίσουν πολλές ευχάριστες στιγμές, και μακάρι να
μπορέσουμε να ειπωθούμε σύντομα.

Φιλικά,

Pedro Almodóvar

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ Dewar's® FINEST SCOTCH WHISKY ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ | Α' ΠΡΟΒ | Β' ΠΡΟΒ | ΤΕΛΙΚΗ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

1. Η Επιστροφή του Ηλιθίου	3,888	4,248	4,068
2. Κλειστές Πόρτες	4,343	3,837	4,090
3. Human Traffic	4,339	4,302	4,320
4. Το Τάμα	3,588	3,962	3,775
5. Γκαράζ Ολίμπο	4,335	4,494	4,414
6. Τζόνι	3,371	3,458	3,414
7. Διασταύρωση	3,663	3,656	3,660
8. Ονειροκυνηγός	4,318	4,253	4,285
9. Ποιός Μαδάει το Φεγγάρι;	4,395	4,562	4,479
10. Pizza King	3,250		
11. Δημόσια Λουτρά	4,575		
12. Ο Ανθρώπινος Παράγοντας			

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 1999

1. ...και Επί Γης Ειρήνη	2,341	3,647	2,994
2. Βυσσινόκηπος	4,327	4,070	4,198
3. Η Επίθεση του Γιγαντιαίου Μουσικά	3,890	3,596	3,743
4. Το Κυνήγι του Λαγού	3,861	3,741	3,801
5. Ο Ανθός της Λίμνης	4,501	4,370	4,435
6. Η Ληστεία	3,307	3,462	3,384
7. Μαύρο Γάλα	3,238	2,911	3,074
8. Ο Δρόμος για την Ιθάκη	3,506	4,009	3,758
9. Χώμα και Νερό	3,930	3,880	3,905
10. Προπατορικό Αμάρτημα	3,565	3,835	3,700
11. Η Εαρινή Σύναξη των Αγοφυλάκων	4,524		
12. Ιδαίου Μύθοι	4,326		
13. Ονειρο Καλοκαιρινής Νύχτας	3,878		
14. Peppermint	4,452		
15. Το Καναρινί Ποδήλατο	4,501		
16. Περάσματα από τον Παράδεισο	4,730		
17. Αλιόσα	2,988		
18. Θα σε δω στην Κόλαση Αγάπη μου			

Το ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ DEWAR'S απονέμεται σε μια ελληνική ταινία, που προβάλλεται σε πρώτη δημόσια προβολή
και συμμετέχει στο 40ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Το ίδιο βραβείο θα απονεμηθεί και σε μια ξένη ταινία
που προβάλλεται στα πλαίσια του Διεθνούς Διαγωνιστικού. Οι ταινίες βαθμολογούνται με άριστα το 5 (πολύ καλή).
Οι συμμετοχές των ταινιών, ελληνικές και ξένες, είναι αυτές που, κατά σειρά προβολής, αναφέρονται παραπάνω.

40^ο Φεστιβάλ
Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης
12-21 Νοεμβρίου 1999

PARTY

Βραβείο Κοινού
Saturday 20 November

ΛΙΜΑΝΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΠΟΘΗΚΗ Γ

DJ BABE, DJ DIMITRI, DJ SAVVAS

ΚΟΡΗΓΟΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΠΡΟΜΗΘΕΥΕΣΤΕ ΑΠΟ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1999 ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 63 / ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ 3

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Ο ANT1 ΕΠΕΝΔΥΕΙ ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

Από φέτος και κάθε χρόνο, ο ANT1 θα παράγει τρεις κινηματογραφικές ταινίες, που θα αρχίζουν την καριέρα τους από τις ελληνικές αίθουσες και θα την ολοκληρώνουν με τη μετάδοσή τους από τις συχνότητες του ANT1 σε όλον τον κόσμο.

Γιάννης Λάτσιος - ANT1 TV, Δημόσιες Σχέσεις

Jam Session
με τους
Fender® Gas & Little Peter Trio
σε ρυθμούς Swing • Rhythm 'n' Blues • New Orleans
με την υποστήριξη της έκθεσης αφίσας του
Δημήτρης Αρβανίτης
ΣΑΒΒΑΤΟ 20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ • ΠΡΑ 18:00 • ΑΠΟΘΗΚΗ Γ. ΛΙΑΜΑΝΙ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Η επαναληπτική προβολή της ταινίας *Ιδαίου Μύθοι* του Λευτέρη Χαρωνίτη, θα πραγματοποιηθεί σήμερα στις 13:30, στην αίθουσα ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ.

SCREENING RESCHEDULING

The screening of *Ideou Mithi*, by Lefteris Charonitis, is scheduled for today at 13:30, at the PAVLOS ZANNAS Cinema Theatre.

Η Πανελλήνια Ένωση Κριτικών Κινηματογράφου καλεί τα μέλη της σήμερα Σάββατο, 20 Νοεμβρίου, στις 1.00 μ.μ., στο INFO CAFÉ (δίπλα από την αίθουσα ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ) για την εκλογή της καλύτερης ελληνικής ταινίας.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

Ed Radtke

Η ταινία σας είναι ημιαυτοβιογραφική. Με ποιον από τους δύο ήρωές σας ταυτίζεστε περισσότερο; Σαν έφηβος είχα τις εμπειρίες και των δύο. Όμως ο πρωταγωνιστής είναι ο Φρέντι. Είναι αυτός που βιώνει μια αλλαγή στη ζωή του και επηρεάζεται περισσότερο από τον Άλμπερτ. Είναι ο χαρακτήρας που κινεί την ιστορία. Είναι η ιστορία του. Δημιούργησα τον Άλμπερτ έναν παράγοντα ισορροπίας για τον Φρέντι. Αλλά θα ήθελα το κοινό να συνδεθεί πιο πολύ με τον Φρέντι γιατί είναι ο πιο δύσκολος. Ο Άλμπερτ από τη φύση του είναι αγαπητός. Ο Φρέντι είναι πιο αντιδραστικός κι έχει μια πιο σκοτεινή πλευρά. Ο Φρέντι ήταν αυτός που είχε το ενδιαφέρον και την προσοχή μου όταν έγραφα το σενάριο.

Τι είδους έρευνα κάνατε πριν ξεκινήσετε να γυρίζετε την ταινία; Πιστεύω πως η ίδια η ζωή είναι πάντα μια έρευνα. Οι περισσότερες από τις εμπειρίες των πρωταγωνιστών μου είναι και δικές μου.

Επιπλέον τους βάλαμε να διαβάσουν το σενάριο, να παίξουν κάποιες σκηνές, είδαν κάποια rough cuts, επισκεφτήκαμε το σεντ, δούλεψαμε πολύ με το βίντεο στις πρόβες, συζητήσαμε τι δούλευε και τι όχι στην ταινία και φυσικά φτιάξαμε πολλά storyboards.

Ποιο κομμάτι της δουλειάς αγαπάτε περισσότερο;

Το γράψιμο, το να πω μια ιστορία που έχει σημασία. Μου αρέσει επίσης η εικόνα και ο τρόπος χρήσης του κάδρου, αλλά δεν θα κάνω μια ταινία επειδή θα είχε όμορφες και ενδιαφέρουσες εικόνες. Και οι δυο ταινίες μου έγιναν από μια ανηλεή εμμονή να πω μια ιστορία και να φτιάξω χαρακτήρες.

Τι χαρακτηριστές σας ελκύουν; Μου αρέσουν οι απρόθυμοι ήρωες. Αυτοί που δεν θέλουν να μπουν σε μια περιπέτεια, που θέλουν να τους αφήσουμε στην ησυχία τους αλλά που στο τέλος θυσιάζουν αυτήν την επιθυμία για την αγάπη και την ασφάλεια των άλλων. Που πρέπει να κάνουν μια επιλογή.

ΤΖ.Π.

σκηνοθέτης της ταινίας *Ονειροκυνηγός*

Δημήτρης Αθανάιτης

Επιμένετε στα πρόσωπα, κάμερα στο χέρι και πρόσωπα, νεανικά πρόσωπα.

Το αντικείμενο της ταινίας είναι το ερωτικό παιχνίδι ανάμεσα στους ηθοποιούς που απαρτίζουν ένα θίασο. Το σεξπλικό κείμενο της εν λόγω παράστασης προσφέρει την ευκαιρία. Πρόκειται πάλι για μια ιστορία της σημερινής Αθήνας και τα πρόσωπα είναι στο επίκεντρό της. Η ταινία ακολουθεί τα πρόσωπα στις ίντριγκες που πλέκει το ερωτικό παιχνίδι στη ζωή και στο σανίδι.

Η πραγματικότητα εις βάλλει και διαπλέκεται στη διαδικασία μιας παράστασης.

...και οι ηθοποιοί; Ξέρω τους ηθοποιούς περισσότερο από όσο ξέρω τους άλλους ανθρώπους, τους αγαπώ και πολύ, αυτούς βάζω σε πρώτο πλάνο, τη βρήκα ωραία αφορμή για την επόμενη ταινία... Μου αρέσουν οι ηθοποιοί. Ζουν αντισυμβατικά, έξω από κάποιες νόρμες, άρα πιο επιρρεπείς να ακολουθήσουν μια ίντριγκα...

Αυτό επιδιώκεις εσύ κάνοντας σινεμά;

Ναι, αγαπώ την ελευθερία, την ακολουθώ στη ζωή μου. Η ελεύθερη ζωή του ηθοποιού με ιντριγκάρει ιδιαίτερα. Ένα άτομο που παίζει τόσους ρόλους, τελικά δεν είναι ένα μόνο πρόσωπο, είναι μια μεγάλη ελευθερία. Φτιάχνοντας διάφορες ιστορίες ζεις αυτές τις ιστορίες στο γύρισμα, στην πρόβα, στο διάλειμμα.

Ποια προοπτική σ' ενδιαφέρει στο σινεμά;

Κοίταξε, υπάρχουν και μεγάλα πρότζεκτ όπως το *Safe sex* που εγώ θεωρώ περιθωριακά, εννοώντας ότι δεν τα βλέπει ούτε ο μισός κόσμος απ' όσους παρακολουθούν αυτούς τους ίδιους ηθοποιούς στην τηλεόραση. Άντε να κάνει 500.000 εισιτήρια στην Ελλάδα. Μ' ενδιαφέρει ένα σινεμά που κάνει για δύο εκατομμύρια εισιτήρια στην Ευρώπη. Προς το παρόν κάνω ένα σινεμά που το βλέπουν δυο χιλιάδες άνθρωποι στην Ελλάδα. Στόχος μου βέβαια είναι να προχωρήσω με τον καιρό με πιο στέρεες βάσεις προς τα εκεί που πραγματικά ενδιαφέρομαι.

Β.Π.

σκηνοθέτης της ταινίας *Όνειρα καλοκαιρινής νύχτας*

Δήμος Αβδελιώδης

Έχετε δηλώσει ότι μια ταινία για το δημιουργό της τελειώνει από τη στιγμή που προβάλλεται πρώτη φορά στο κοινό. Εννοείτε ότι δε νοιάζεστε πια γι' αυτήν; Όχι, απλώς η ιδιοσυγκρασία μου είναι τέτοια. Δεν ανήκω σ' αυτούς που μάχονται ένθερμα για την ταινία τους. Η ταινία είναι σαν ένα παιδί, σε ενδιαφέρει να είναι αρτιμελές, προσπαθείς να το μεγαλώσεις με τον καλύτερο τρόπο και μετά του δίνεις την ελευθερία του να κινηθεί στο χώρο, να συναντήσει εμπόδια και να διδαχθεί. Δεν με χρειάζεται εμένα από δίπλα να το βοηθάω. Είναι πλέον στο δρόμο του. Φυσικά δεν εννοώ ότι δεν με ενδιαφέρει ο κόσμος, θα ήταν ψέμα. Εμάς τους σκηνοθέτες μας ενδιαφέρει η πλατιά επικοινωνία με όσο περισσότερο κόσμο γίνεται. Η τέχνη απευθύνεται στην πλειοψηφία. Δεν είμαι από αυτούς που πιστεύουν στην ελιτίστικη τέχνη, ή σε αυτήν που απευθύνεται μόνο σε εξυπνους ανθρώπους.

Πιστεύετε δηλαδή ότι αν μια ταινία αξίζει θα συναντήσει έτσι κι αλλιώς το κοινό της; Το ελπίζω. Όταν κάποιος τελειώνει μια δουλειά, ξέρει ο ίδιος πρώ-

τος τι έχει κάνει, απλώς μετά επιβεβαιώνεται από τους άλλους. Γιατί στην τέχνη επικοινωνούμε με τα αισθήματα. Αυτά καταγράφουν μια αλήθεια που είναι υπεράνω όλων... Στην προκειμένη περίπτωση έχω την αίσθηση ότι έκανα ό,τι μπορούσα, έφτασα σε ένα όριο δυνατοτήτων... και δεν εννοώ τα οικονομικά, γιατί η ταινία ήταν ένα μαρτύριο, έγινε με κόπο και ελάχιστα λεφτά, σε σχέση με την χρονική της έκταση και το μέγεθος των προβλημάτων που έπρεπε να υπερπηδήσει. Ομολογώ ότι ήθελα να την κάνω αμέσως μετά το *Δένδρο*, αλλά επειδή ήταν μεγάλο το εγχείρημα, το άφησα προς στιγμήν...

Η *Σύναξη* είναι μια αισθητική πρόταση που περιέχει και το κριτήριο της επιλογής. Ο κινηματογράφος τελευταία έχει κατακλυστεί από βία, αίμα, ασχήμιες και διαστροφές, ζητούμενο δεν είναι η ομορφιά. Ο άνθρωπος είναι επιρρεπής στην ομορφιά αλλά εξαιτίας διάφορων συγκυριών χάνει την αίσθηση της φύσης. Ο άνθρωπος όμως είναι φάννημα της φύσης και η επιστροφή στη φύση είναι πάντα μια δυναμική πρόταση, αφού συνδυάζεται με τα ωραιότερα ιδανικά. Η τέχνη οφείλει να προβάλλει θετικά πράγματα.

Β.Π.

σκηνοθέτης της ταινίας *Η εαρινή σύναξη των αγροφυλάκων*

Δημήτρης Μακρής

Τι είναι αυτό που καθιστά την ταινία σας επίκαιρη;

Νομίζω ότι είναι διαχρονική η ταινία μου. Δεν προσπάθησα για την επικαιρότητα του θέματός της. Το βιβλίο της Φρίντα Μπιούμπι, στο οποίο βασίζεται η ιστορία, περιγράφει ένα πραγματικό γεγονός που είχε γίνει πριν 10 χρόνια. Να, όμως που και σήμερα βλέπουμε ανάλογα γεγονότα. Ο τίτλος *Προπατορικό Αμάρτημα* προδίδει τη διαχρονικότητα της ταινίας.

Στις προηγούμενες δουλειές σας, το έρεισμα είναι επίσης κοινωνικό, μόνο που τώρα περνάτε στην οικογένεια, που συχνά αποδεικνύεται σφηκοφωλιά...

Η δική μου ανάλυση ήταν πάντα άποψη του μικρόκοσμου με προεκτάσεις. Στην *Καγκελόπορτα* ήταν ο κλειστός κόσμος μιας αυλής. Το *Φράγμα* ήταν η ανάλυση ενός τεχνικού προβλήματος, που αντιπροσώπευε το κράτος. Ή στους *Κεκαρμένους*, που υπάρχει η μεταφορά του στρατοπέδου και του πορνεϊού. Όσο ψάχνεις στον μικρόκοσμο, τόσο αμβλύ-νεις και μιλάς για ολόκληρη την κοινωνία, το σύνολο. Τώρα είναι

η οικογένεια, ένας χώρος πρωτογονικός, αν θέλετε. Παρότι μιλάμε για την εκσυγχρονιστική Ελλάδα, την Ελλάδα του σήμερα.

Επιμένετε σε ένα κοινωνικό σινεμά, ενώ της μόδας φαίνονται να είναι οι κωμωδίες.

Δυστυχώς έτσι είναι. Εγώ όμως δεν θέλω να ακολουθήσω μια μόδα. Αν δεν υπάρχει κοινωνικό κίνητρο, να το ψάξω, να το σκεφτώ, να επέμβω... δεν με ενδιαφέρει. Ο κινηματογράφος δεν είναι για μένα θέμα επιβίωσης. Είναι θέμα προσφοράς. Από τότε που έκανα το *Εδώ Πολυτεχνείο*. Αυτό μπορούσα τότε να κάνω, αυτό έκανα. Αυτή ήταν η κοινωνική επέμβασή μου.

Εδώ σε τι συνίσταται η κοινωνική σας επέμβαση, αφού η οικογένεια είναι ένας χώρος ιδιωτικός; Υπάρχει φασισμός στην κοινωνία. Έτσι, με πρότυπα παλιές ηθικής ανδρώθηκε αυτή η κοινωνία. Υπάρχουν αδύνατα στοιχεία, όπως οι γυναίκες, οι νέοι, τα παιδιά. Εδώ δεν ασχολούμαι μόνο με την υπόθεση γυναίκα, αλλά και με αυτήν του παιδιού μέσα στην οικογένεια, της κόρης - θύματος του γιου - πατροκτόνου.

Β.Π.

σκηνοθέτης της ταινίας *Προπατορικό αμάρτημα*

MARISA PAREDES

Θα επιθυμούσε να γνώριζε ελληνικά για να να μπορούσε να εκφράσει με τις απαντήσεις της τις λεπτές αποχρώσεις των λέξεων που χάνονται σε μετάφραση. Την διακρίνει μια σπάνια σεμνότητα για το μέγεθος της προσωπικότητάς της. Προσωπικότητα αλλέγκρα όπως η ισπανική ψυχή, αφοπλιστικά απλή, ώριμη, αριστοκρατική, με ένα πρόσωπο ολόκληρο χαμόγελο, ερωτική όταν άναβε τσιγάρο, παθιασμένη όταν μιλούσε για τον αγαπημένο της Πέδρο και γενναιοδωρή με τους νέους ισπανούς δημιουργούς. Α, και ανατρεπτικά κωμική. Μέσα στο φεστιβαλικό σπριντ, το πρώτο αβίαστο γέλιο μας το έβγαλε «η γυναίκα με την εντυπωσιακή παλέτα από δάκρυα», όπως έχει πει ο Αλμοδόβαρ. Μια γυναίκα με μεγάλη καρδιά που πιο ελληνικά δεν θα μπορούσε να' χει μιλήσει.

Από τον Μπέκετ στον Αλμοδόβαρ και από τον Τσέχοφ στον Ριπστάιν η απόσταση διανύεται με τα συναισθήματα. «Το σημαντικό στην ερμηνεία όπως και στην ζωή είναι τα συναισθήματα. Ανεξάρτητα αν το συναίσθημα είναι δραματικό ή κωμικό είναι αυτό ακριβώς που μας συγκλονίζει και που κινεί κάποιες χορδές μέσα μας» μας είπε η Μαρίζα Παρέδες. Ακόμα πιο συγκλονιστική θεωρεί όμως την ωριμότητα. «Κάνουμε συχνά ένα τεράστιο σφάλμα. Πιστεύουμε ότι τα νιάτα είναι η πιο ενδιαφέρουσα περίοδος της ζωής. Και δεν το λέω επειδή δεν είμαι πια νέα. Αλλά η εμπειρία της ζωής, τα βιώματά μου μου έχουν διδάξει όσο μεγαλύτερος είσαι, όσα περισσότερα έχεις ζήσει, τόσο περισσότερα πράγματα ξέρεις και μπορείς να εκφράσεις».

Διαφορετικοί τρόποι έκφρασης το θέατρο και ο κινηματογράφος. Το γεγονός ότι ανατράφηκε υποκριτικά με το θέατρο της δίνει το δικαίωμα για μια σύγκριση ανάμεσα στις δύο αυτές μορφές τέχνης. «Στο θέατρο το σημαντικότερο δεν είναι το παρουσιαστικό του ηθοποιού αλλά το ταλέντο. Στο θέατρο υπάρχει η μαγεία της απόστασης, το θέατρο δίνει μεγαλύτερη ελευθερία στον ηθοποιό. Η κάμερα είναι σκληρή».

Η εμπειρία στην σκηνή την καθοδήγησε και στις κινηματογραφικές της ερμηνείες. «Αυτό που άντλησα από το θέατρο ήταν η αυτοσυγκέντρωση και η ικανότητα να εκτίθεμαι χωρίς διάλειμμα».

Ο Αλμοδόβαρ είναι ο σκηνοθέτης που της έβγαλε περισσότερο από κάθε άλλον τον θεατρικό της εαυτό. «Έκανα το ίδιο που κάνω και στην σκηνή αλλά σε σύντομα πλάνα».

Για το σύνδρομο Αλμοδόβαρ που κατέχει τους νέους ισπανούς δημιουργούς δεν είναι καθόλου αφοριστική. Μάλλον γενναιοδωρή και αισιόδοξη. Θεωρεί πως ο ισπανικός κινηματογράφος βρίσκεται σε μια από τις καλύτερες στιγμές του, αναγνωρίζει ότι υπάρχουν προσπάθειες που μιμούνται την αλμοδοβαρική αισθητική και αναφέρει τα ονόματα των Αμενάβαρ, Γράθια Χεδέτα, Μέντεθ, Περέιρα ως εξαιρέσεις. «Κύριο μέλημά τους είναι να κάνουν ταινίες προσωπικές και ενδιαφέρουσες. Αυτό που οφείλουν όλοι στον Αλμοδόβαρ είναι ότι ο κόσμος βλέπει τον ισπανικό κινηματογράφο με άλλο μάτι».

Από τον Μπουνιουέλ στον Αλμοδόβαρ η Παρέδες μιλάει με πάθος για το ισπανικό σινεμά. «Το ισπανικό συναίσθημα είναι εξαιρετικά πολύπλοκο, είναι ένα μπαρόκ συναίσθημα. Η Ισπανία είναι μια χώρα με μεγάλη ιστορία, έχει δεχθεί πολλές επιρροές, οι οποίες άφησαν ανεξίτηλα ίχνη στην κοινωνία και την τέχνη. Τόσο ο Μπουνιουέλ όσο και ο Αλμοδόβαρ κατάφεραν να συλλάβουν τέλεια αυτά τα ισπανικά χαρακτηριστικά». Θεωρεί πως σ' αυτό οφείλεται η παγκόσμια αποδοχή του από το κοινό και επιστρέφει στον δαιμόνιο Πέδρο της. Ο Ισπανός αρχικά αντιμέτωπος με έκπληξη αυτό το σινεμά αλλά μετά αναγνώρισε μέσα σ' αυτό τον εαυτό του και τελικά το διασκέδασε. Η ίδια μας διασκέδασε μια αναφορά στο ρόλο της στις *Αμαρτωλές Καλόγριες*. «Ήταν δύσκολο να παίξω μια καλόγρια που παίρνει παραισθησιογόνα. Μετά θυμήθηκα την παιδική μου ηλικία και τον καιρό που πήγαινα σε ένα σχολείο για καλόγριες. Υπήρχε μια μοναχή, η αδερφή Μερθένης που κυκλοφορούσε σαν να ήταν μονίμως τριπαρισμένη. Με την βοήθειά της και την βοήθεια της Αγίας Τερέζας τα κατάφερα». Το πιο δύσκολο για μας ήταν να αφήσουμε την Μαρίζα Παρέδες να φύγει. Η μούσα όμως του Αλμοδόβαρ, η μεγάλη κυρία του ισπανικού θεάτρου ήταν κουρασμένη. Ένα χαμόγελό της διευκόλυνε τα πράγματα! Για την χαρά της συνάντησης και της επαφής, την ευχαριστούμε!

Επιμέλεια: Τζένη Παυλίδου

ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Οι φίλοι της Γιάννα Hachaverim shel Yana

του Arik Kaplun (Ισραήλ, 1999)

Οι φίλοι της Γιάννα όπως και η ίδια είναι Ρώσοι εмиγκρέδες που φτάνουν στο Τελ Αβίβ, όταν ξεσπά ο Πόλεμος του Κόλπου. Ο γενναίος νέος κόσμος του Ισραήλ λίγα πράγματα μπορεί να τους υποσχεθεί. Οι πύραυλοι Σκουντ ανάβουν σαν μακάβριες πυρολαμπίδες στον ουρανό, ο Σαντάμ παίζει μπουγέλο με βιοχημικά, η νέα τάξη πραγμάτων τρίζει τα δόντια της και στους πιο ανύποπτους. Η Γιάννα είναι το κεντρικό πρόσωπο της ιστορίας. Έγκυος και εγκαταλειμμένη από τον άνδρα της συγκατοικεί με έναν Ισραηλινό νέο, φωτογράφο γάμων. Τα δικά του προβλήματα; Πολύ και καλό σεξ. Η κινηματογράφηση αγνώστων με την βιντεοκάμερα του. Τα δικά της; Αυτά των εмиγκρέδων. Γλώσσα, κουλτούρα, χρήματα, δουλειά, αγάπη. Δύο κόσμοι που απέχουν μεταξύ τους έτη φωτός μπορούν να συναντηθούν. Και το τελευταίο σύνδρομο πέφτει όταν βλέπεις και την τελευταία αντανάκλαση της ζωής να χάνεται. Ο Καπλούν, Ρώσος εмиγκρές ο ίδιος στο Ισραήλ ήθελε να ασχοληθεί με το θέμα από το 1986. Τότε που η σπουδαστική του ταινία «Solo for Tuba» τράβηξε την προσοχή του Ρότζερ Κόρμαν. Προτίμησε να το αφήσει γι' αργότερα και δεν το μετάνιωσε. «Αν το είχα κάνει το 1986, θα ήταν ένα στενόμυαλο φιλμ. Η απόσταση στον χρόνο και τον χώρο καθώς και ένα εκατομμύριο ρώσοι που έφτασαν στο Ισραήλ, έδωσαν στο φιλμ μια κανούργια προοπτική» υποστηρίζει. Χρειάστηκαν έξι χρόνια, από το 1992, για να ολοκληρωθεί το πρότζεκτ. Το σενάριο γράφτηκε πολλές φορές καθώς αρχικά το Κρατικό Ίδρυμα του Ισραήλ δεν μπορούσε να δεχθεί ένα τόσο σκοτεινό πορτραίτο της ρώσικης εмиγκρέδικης ζωής. Το *Yana's Friends* κέρδισε πολλά βραβεία στα φεστιβάλ Ιερουσαλήμ και Κάρλοβι Βάρι. Η πιο «συναισθηματική πρεμιέρα» του όμως, παραδέχεται ο Καπλούν, ήταν αυτή στο φεστιβάλ της Μόσχας.

Τ.Π.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι, 16:00

Π Ρ Ο Σ Κ Λ Η Σ Η

Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

σας προσκαλεί

στην απονομή των Βραβείων Κοινού DEWAR'S

της 40ης διοργάνωσης,

καθώς και των βραβείων

της FIPRESCI

(Διεθνής Ένωση Κριτικών Κινηματογράφου),

της EUROPA CINEMAS

(Ευρωπαϊκό Δίκτυο Κινηματογραφικών Αιθουσών),

της ΠΕΚΚ

(Πανελλήνια Ένωση Κριτικών Κινηματογράφου)

και της ΕΤΕΚΤ

(Ένωση Τεχνικών Κινηματογράφου Τηλεόρασης),

την Κυριακή 21 Νοεμβρίου 1999, στις 15:00, στην Αποθήκη Γ.

“Η κάμερα είναι πάρα πολύ σκληρή. Στο θέατρο υπάρχει πάντα αυτή η μαγεία της απόστασης. Το θέατρο δίνει μεγαλύτερη ελευθερία στον ηθοποιό.”

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΑΝΟ

Chunyuuleui Jeonyuksikshah Girls' Night Out

Im Sang-soo

This delightful surprise is a hyperkinetic, extremely raunchy and confrontational sexual awakening film. In an extended opening sequence around the dinner table, three young women begin trading off their tales of erotic dreams and encounters in a frank, unembarrassed way. Not your average fare from the Korean cinema! But there is nothing lurid about their disclosures because they deliver the goods with such enthusiasm and empowered assuredness. In that respect, it is not unlike the gleeful housewife-empowering film *A Hot Roof*, which charmed Festival audiences a few years ago.

Throughout the film, the women get together to talk on four different occasions, their topics of conversation ranging from orgasms to masturbation to marriage. Ho-Jung (Kang Soo-Yeon), the president of a design firm, has no qualms about sleeping with any man she finds interesting. Soon (Kim Yeo-jin), a graduate student, is a virgin who wants to be financially independent and perhaps raise a child on her own. Yeon (Jin Hee-Kyung), a waitress, dreams of meeting a decent guy and getting married, and views sex as merely a necessary consequence of marriage - an opinion her fiancé does not share. Though the conversations remain about sex throughout, each of the women brings a personal situation to the table that deeply affects all of their lives.

Im does not shy away from bringing to the screen the very real and very dramatic yearnings and fears of three young women at a transitional point in their lives. He implicates us in a world where no topic is taboo, and yet does so with such sensitivity toward his characters that we cannot help but want to join in on the racy fun.

Noah Cowan

CINE PROVLITA 2, 20:30

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

Μαντλέν / Madeleine

του Κλερ Ντενί (Γαλλία, 1988)

"Νεαρή γυναίκα 35 χρονών, με δουλειά και δίχως σχέση, ψάχνει έναν άντρα με τον οποίο θα μοιραστεί τη ζωή της..." Η Madeleine ζει μες στη σύγχυση και τη μοναξιά, κυριευμένη από τις συνήθειές της. Ψάχνει έναν σύντροφο αλλά οι άντρες που συναντά δεν είναι παρά σκιές στον πίνακα της καθημερινής της ζωής. Η Madeleine κάνει τον εαυτό της φοβούμενη ότι δεν θα βρει την ευτυχία. Η Madeleine είναι μια σύγχρονη γυναίκα το 1999...

ΟΛΥΜΠΙΟΝ II - Π. ΖΑΝΝΑΣ, 15:00

Οι λεγεωνάριοι / Beau travail

της Claire Denis (Γαλλία, 1999)

Μια ομάδα της Λεγεώνας των Ξένων έχει ξεκαστεί εγκαταλελειμμένη κάπου στον Κόλπο του Τζιμπουτί. Απομεινάρια ενός στρατού φαντάσματος που εμπλέκεται σε πολεμικές συρράξεις και επιδιορθώνει δρόμους. Η ταινία βασίστηκε σε δύο ποιήματα του Herman Melville με τίτλους *The Night March* και *Gold in the Mountain*.

CINE PROBLANTA 2, 15:30

Σίμων ο μάγος / Simon magus

της Ildiko Enyedi (Ουγγαρία, 1999)

Ένα έγκλημα διαπράττεται στο Παρίσι και η αστυνομία δεν έχει το παραμικρό στοιχείο. Οι αρχές καλούν έναν άνθρωπο με υπερφυσικές δυνάμεις: τον μάγο Simon Magus, που έρχεται από την Ανατολή και περιπλανιέται από πόλη σε πόλη εδώ και πολλά χρόνια. Αφού βοηθάει την αστυνομία να βρει τον δολοφόνο, ο Magus δέχεται την πρόκληση ενός αντίπαλου μάγου για να συμμετάσχει σε μια δοκιμασία: οι δύο άντρες πρέπει να θαφτούν στο χώμα για τρεις ολόκληρες μέρες.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ II - Π. ΖΑΝΝΑΣ, 17:30

Μαγικός κυνηγός / Buvos Nadasz

της Ildiko Enyedi (Ουγγαρία, 1994)

Η ιστορία της ταινίας ακολουθεί την όπερα του Weber αλλά διαδραματίζεται σ' ένα σύγχρονο περιβάλλον. Ο Μαχ, αστυνομικός και συνάμα δεινός σκοπευτής, τραυματίζεται τυχαία έναν όμηρο αντί για έναν τρομοκράτη. Έτσι χάνει την εμπιστοσύνη στον εαυτό του. Ο Kaspar, συνεργάτης του, του δίνει κάποιες ειδικές σφαίρες που πετυχαίνουν πάντα τον στόχο. Ο Μαχ παίρνει τις επτά μαγικές σφαίρες χωρίς όμως να γνωρίζει ότι η τελευταία καθοδηγείται από τον Διάβολο και όχι από τον ίδιο. Η νέα αποστολή του έχει να κάνει με έναν Ρώσο σκακιστή, τον οποίο πρέπει να προστατεύσει.

CINE PROBLANTA 2, 18:00

Το ταξίδι της Φελίσια

Felicia's journey

του Atom Egoyan (Καναδάς, 1999)

Οπλισμένη με κάτι λιγότερο απ' ό,τι τ' όνομα της πόλης όπου μένει, η 17χρονη Felicia διασχίζει την Ιρλανδική θάλασσα για να βρει τον εραστή της και να του πει ότι είναι έγκυος. Αντί γι' αυτό πέφτει στα χέρια του Hilditch, ενός μοναχικού εργένη κι ακούραστου φίλου άστεγων κοριτσιών.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ II - Π. ΖΑΝΝΑΣ, 20:00

Τα κορίτσια τη νύχτα

Chunyuuleui Jeonyuksikshah

του Im Sang-soo (N. Κορέα, 1998)

Τρεις νέες γυναίκες, πάνω στο δείπνο, συζητάνε διάφορα θέματα, από τον οργασμό και τον αυνανισμό ως και το γάμο. Η Ho Jung, πρόεδρος σε μια εταιρία διακόσμησης, δεν έχει κανέναν ενδιασμό να κοιμηθεί με όποιον βρίσκει ενδιαφέροντα. Η Soon είναι παρθένα, θέλει να είναι οικονομικά ανεξάρτητη και να μεγαλώσει ένα παιδί μόνη της. Η Yeon είναι μια σεβιτόρα που ονει-

ρεύεται να συναντήσει ένα καλό παιδί και να παντρευτεί, ενώ παράλληλα θεωρεί το σεξ σαν απαραίτητη συνέπεια του γάμου. Κάθε μια από τις γυναίκες φέρνει στο τραπέζι μια προσωπική κατάσταση που επηρεάζει τη ζωή όλων.

CINE PROBLANTA 2, 20:30

Μια σχέση πορνογραφική

Une liaison pornographique

του Frederic Fonteyne (Γαλλία-Βέλγιο, 1999)

Ένας άντρας, μια γυναίκα, μια σεξουαλική φαντασίωση. Ο άντρας και η γυναίκα αποφασίζουν να μοιραστούν αυτήν την φαντασίωση. Στην αρχή μια φορά κι έπειτα αρκετά συχνά. Αρχίζει να αναπτύσσεται μια σχέση. Το σεξ δεν είναι τώρα το μόνο πράγμα που τους ενώνει. Αρχίζουν να κάνουν έρωτα. Το συναίσθημα φουντώνει.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ II - Π. ΖΑΝΝΑΣ, 22:30

Η ιστορία της Φιόνα / Fiona

του Amos Kollek (ΗΠΑ, 1998)

Η Fiona δολοφονεί τρεις αστυνομικούς με την ίδια αδιαφορία που "ψωνίζει" ή "ψωνίζεται" και στη συνέχεια βρίσκει καταφύγιο σ' ένα σπίτι, όπου συναντά την Anita, μια πόρνη εξαντλημένη απ' τη ζωή. Όμως η Anita τυχαίνει να είναι η μητέρα της Fiona και οι δυο τους δούλευαν στα ίδια μέρη αλλά δεν είχαν συναντηθεί ποτέ.

CINE PROBLANTA 2, 23:00

Bill Forsyth

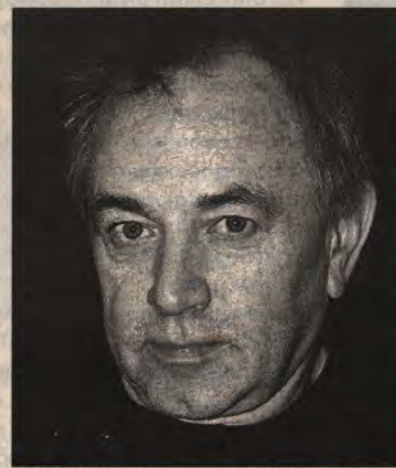
Ο σκοτσέζος συγγραφέας και σκηνοθέτης από το 1979 μέχρι σήμερα έχει πραγματοποιήσει 7 ταινίες, όλες κωμωδίες με κausτικό χιούμορ, βασισμένο στους ευφρείς διαλόγους οι οποίοι συχνά αναφέρονται σε θέματα πολιτικής. Οι πρωταγωνιστές του χαρακτηρίζονται από ανθρωπιά, ευαισθησία και ανησυχία για το καλύτερο. Ο Gregory είναι δάσκαλος αγγλικής φιλολογίας στο σχολείο αλλά χρησιμοποιεί το μεγαλύτερο μέρος του μαθήματος σχολιάζοντας τις μεγάλες πολυεθνικές εταιρίες και την κοινωνική αδικία.

Τι σας έκανε να επιλέξετε το είδος της κωμωδίας για να εκφραστείτε μέσα από τον κινηματογράφο;

Νομίζω πως αν και είμαι αρκετά σοβαρός χαρακτήρας δεν νιώθω αρκετά δυνατός για να κάνω μια σοβαρή ταινία. Νομίζω πως, τον κόσμο που έρχεται στον κινηματογράφο για να δει την ταινία, νιώθω την ανάγκη να τον κρατήσω εκεί, να τον διασκεδάσω κάνοντάς τον να γελάσει και να χαρεί. Ίσως είναι μια ανασφάλεια που νιώθω. Θα προτιμούσα να κάνω ταινίες που δεν στηρίζονται τόσο πολύ στην κωμωδία αλλά δεν το κάνω. Προσπαθώ να αποφύγω το να είμαι προσποιητός και νομίζω πως είναι ευκολότερο να είσαι σοβαρός μέσα από μια κωμωδία από την οποία το κοινό έχει την δυνατότητα να αναγνωρίσει πόσο σοβαρός ήθελες να είσαι.

Πόσο αυτοβιογραφική είναι η τελευταία σας ταινία, όταν μάλιστα την συγκρίνουμε με την πρώτη ταινία σας στην περιοχή (*Gregory's Girl*) 20 χρόνια πριν;

Νομίζω πως στους Έρωτες του Γκρέγκορι προσωπικά ταυτίζομαι με τον εφηλικιωμένο Γκρέγκορι. Δεν υπάρχει κάτι ιδιαίτερα αυτοβιογραφικό στην ταινία. Απλά το γενι-

κό αίσθημα για τον κόσμο, όπως εκφράζεται από τον Γκρέγκορι για παράδειγμα, είναι το πόσο δύσκολο είναι το να νιώσεις πως κάνεις πράγματα και πως ο κόσμος είναι γεμάτος ενέργεια, αλλά δεν υπάρχει πραγματική επαφή και σύνδεση μεταξύ των ανθρώπων.

Πώς γεννήθηκε η ιδέα της ταινίας;

Ήρθε μ'έναν αστείο τρόπο. Οι παραγωγοί της πρώτης ταινίας ήρθαν σε μένα πριν από πέντε χρόνια. Επειδή ο Gordon (ο ηθοποιός που ερμηνεύει το ρόλο του Gregory) ήταν ένας πολύ πετυχημένος ηθοποιός στη Βρετανία, είχε τη δική του κωμική εκπομπή. Μου ζητήσαν εφόσον ο Gregory είχε τέτοια επιτυχία, 20 χρόνια πριν, γιατί δεν γράφουμε μια σειρά επεισοδίων στην οποία να πρωταγωνιστεί ο Gordon. Το σκέφτηκα και τους πρότεινα να το κάνουμε ταινία και όχι τηλεοπτική σειρά. Έτσι ήταν δική τους ιδέα κι όχι δική μου. Η ιδέα του να είναι δάσκαλος σε σχολείο ήρθε σχεδόν αυτόματα. Χωρίς τη δική τους υποστήριξη δεν θα είχα το κουράγιο να το κάνω.

Ποιά η αφορμή της αναφοράς, που κάνετε στην ταινία, στο έργο του Chomsky; Ο Chomsky είναι ένας ήρωας. Ο χαρακτήρας που τον έχει φίλο δουλεύει για τα Ηνωμένα Έθνη. Μερικοί είπαν πως έκανα συμπαθητικό αυτόν τον χαρακτήρα για να έχει θετική ανταπόκριση στο κοινό της Αμερικής. Προσπάθησα να είμαι λίγο περισσότερο ρεαλιστής. Η αλήθεια είναι πως μια χώρα σαν τις ΗΠΑ, που κάνει τόσο πολλά κακά πράγματα στον κόσμο, είναι τόσο ισχυρή και δυνατή, αλλά που όταν συναντάς μεμονωμένα άτομα από τις ΗΠΑ είναι όλοι τους πολύ συμπαθητικοί, οι μορφωμένοι είναι επίσης πολύ έξυπνοι, ανοιχτόμυαλοι, σκέφτονται... Και υπάρχει μια διαφορά μεταξύ αυτού που σκεφτόμαστε για τις ΗΠΑ σαν χώρα και τους αμερικανούς σαν άτομα. Κάτι τέτοιο ήθελα να πω.

Συνέντευξη: Χρήστος Καλλίτσας

ΑΝΑΚΑΛΥΨΤΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΚΑΒΑΛΑ

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ
ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
ΑΜΕΡΙΚΗΣ 2, 105 64 ΑΘΗΝΑ,
ΤΗΛ.: 3271300, 3310562, FAX: 3252895

40°

Φεστιβάλ Κινηματογράφου

12-21 Νοεμβρίου 1999 Θεσσαλονίκης

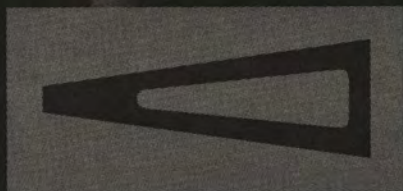
ΒΡΑΒΕΙΑ ΚΟΙΝΟΥ Dewar's

ΨΗΦΙΣΤΕ ΤΗΝ ΤΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ

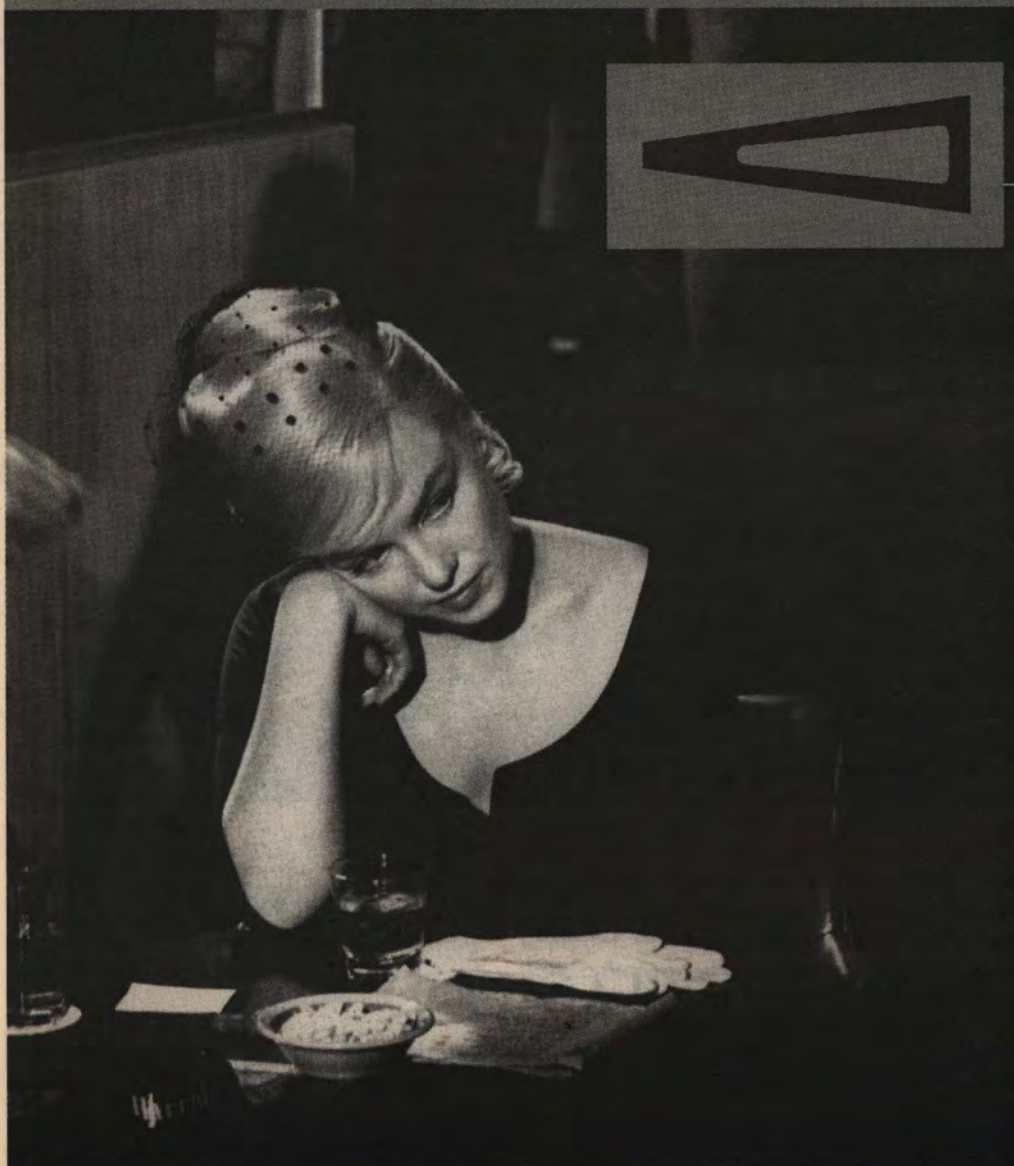

• Οι λέξεις DEWAR'S, WHITE LABEL και ο Highlander είναι σήματα κατοχυρωμένα.

info station

ΔΩΜΑΤΙΟ ΜΕΘΕΑ

internet access

δωρεάν email

online gaming

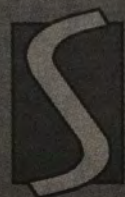
scanning, printing services

web design

chatting, net meeting

real audio MP3

σεμινάρια, εκδηλώσεις, παρουσιάσεις

SIGMANET

κέντρο πληροφορικής

Βενιζέλου 59, τηλ. 261700 (4 γραμμές) fax 230222

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Carlsberg
Beer

Ίσως, η καλύτερη μπίρα στον κόσμο

Πόσες φορές
σας δώσαμε **ΕΜΕΙΣ** ραντεβού;

Περισσότερες
από όσες θυμάστε!

Η πρώτη τηλεόραση, το πρώτο ραδιόφωνο. Δυνατές και ηλούσιες εικόνες, γνώριμοι και φιλικοί ήχοι. Η ΕΡΤ είναι οι πρώτες μας αναμνήσεις. Ένα κομμάτι από την προσωπική μας ιστορία. Σε συνεχή και ζωντανή επικοινωνία με το κοινό, ευαίσθητος δέκτης των εξελίξεων, δραστήριος φορέας του πολιτισμού, συνδετικός κρίκος των Ελλήνων σε όλο τον κόσμο, η ΕΡΤ σήμερα δεν χρειάζεται να δικαιολογήσει... Έχει θέση στην καρδιά μας. Είναι ο πρωταγωνιστής της ραδιοηλεκτρονικής ιστορίας μας. Με τρεις τηλεοπτικούς σταθμούς, με δορυφορικά προγράμματα, με ραδιοφωνικό δίκτυο, με πλήρη οδηγό ενημέρωσης και ορχήστρα μουσικών συνόλων. Η ΕΡΤ είναι κομμάτι του εαυτού σας.

ASPECT

ERT

Κομμάτι του εαυτού σας

ETN

NET

ET

EPT
SAT

ΕΡΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ

ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗ
ΜΟΥΣΙΚΑ ΣΥΝΟΛΑ

TV 100, FM 100, FM 101, FM 100,5

δίνουμε χρώμα στη ζωή σας!

Εδώ και δέκα χρόνια τα τρία δημοτικά ραδιόφωνα της Θεσσαλονίκης και η δημοτική τηλεόραση TV 100 "ζωγραφίζουν" με ήχο και εικόνα, με λόγο και μουσική την καθημερινότητά μας. Με τις λαμπερές και εκφραστικές πινελιές τους το FM 100, το FM 101, το FM 100,5 και η TV 100 σας προσφέρουν μια συνεχή και συνεπή πληροφόρηση αλλά και δίνουν ξεχωριστό χρώμα στον τομέα της διασκέδασης και της ψυχαγωγίας. Η Δημοτική Εταιρεία Πληροφόρησης, Θεάματος και Επικοινωνίας είναι το "επίδεξιο χέρι" που με τους τέσσερις σταθμούς της σίγουρα κάνει τη ζωή μας πιο όμορφη!

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ ΘΕΑΜΑΤΟΣ & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Αγγελάκη 16 - 546 36 Θεσσαλονίκη - Τηλ. 266.202 fax 266.569 ■ Νικ. Γερμανού 1 - 546 21 Θεσσαλονίκη - τηλ. 265.828 fax 267.532

εξώστης

13

Για μας είναι τυχερό.
Παρασκευή και 13 κυκλοφορεί
το πρώτο τεύχος του "εξώστη"

Το Σάββατο 13 Νοεμβρίου 1999
μπαίνουμε στο 13ο χρόνο μας

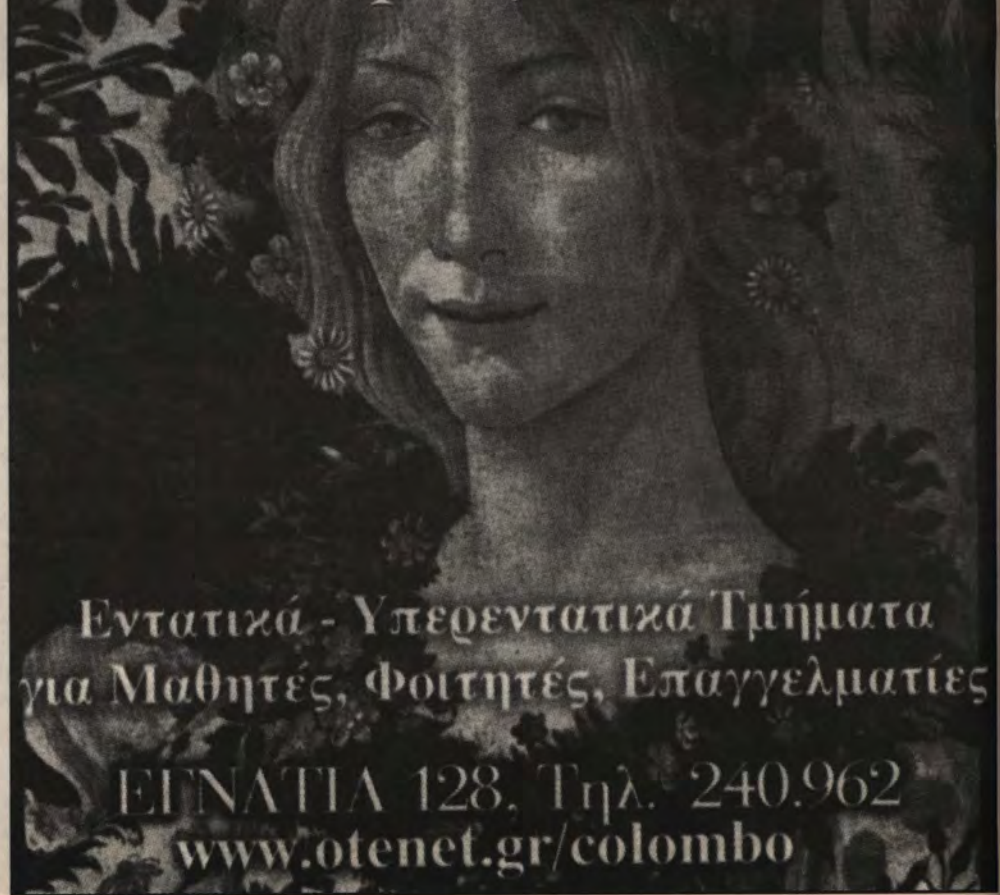
13 χρόνια μετά τίποτα για
δεν είναι ίδιο

Ισαύρων 3, τηλ. 267484, fax 287869
νέο τηλέφωνο 252050

Colombo

ιταλικά-ισπανικά
πορτογαλικά

Εντατικά - Υπερεντατικά Τμήματα
για Μαθητές, Φοιτητές, Επαγγελματίες

ΕΓΝΑΤΙΑ 128, Τηλ. 240.962
www.otenet.gr/colombo

Παλιός γνώριμος του Φεστιβάλ ο νέος γερμανός σκηνοθέτης βρέθηκε το 1994 στη Θεσσαλονίκη με την πρώτη του ταινία *Fate*, η οποία συμμετείχε στο Διεθνές Διαγωνιστικό. Θεωρείται από τους ανερχόμενους Ευρωπαίους δημιουργούς κυρίως λόγω του πρωτοποριακού τρόπου με τον οποίο συνδυάζει αργές πλαν σκεκάνς με close-ups και εικονογραφεί έτσι τον εσωτερικό κόσμο των χαρακτήρων του. Χρησιμοποιώντας εικόνες τραβηγμένες με ψηφιακή κάμερα και κινηματογραφική μηχανή, κάνοντας μόνος του την δουλειά του σεναριογράφου, του φωτογράφου και του σκηνοθέτη, ο Kelemen προκαλεί τον θεατή σ' έναν διάλογο συναισθηματικής έντασης όπου σημασία έχει το παρόν. Στις ιστορίες που αφηγείται προσπαθεί να ενσωματώσει την ποιητική πραγματικότητα που μας περιβάλλει η οποία συνήθως λόγω της άυλης φύσης της μένει απρόσιτη και ενοχλεί. Ο Κέλεμεν έχει σπουδάσει μουσική, ζωγραφική, και κινηματογράφο στο Βερολίνο. Έχει εργαστεί ως βοηθός σκηνοθέτη στο θέατρο. Το *Σούρουπο* είναι η τρίτη μεγάλου μήκους ταινία του.

Fred Kelemen

Τ ό π ο σ τ ι ς ε ι κ ό ν ε ς τ η ς ν ύ χ τ α ς

Τί σας προσέλκυσε στον κινηματογράφο;

Είναι μια πολύ δύσκολη ερώτηση. Νομίζω πως το πρώτο πράγμα είναι κάτι πολύ απλό: η κίνηση των εικόνων. Πιστεύω πως ο κινηματογράφος μπορεί πολύ καλά να δείξει την κίνηση των συναισθημάτων, της σκέψης και την αλλαγή των διαθέσεων στις σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων. Τόσο σ'επίπεδο φυσικό όσο και σ'επίπεδο μεταφυσικό. Η κίνηση είναι το πιο ενδιαφέρον πράγμα για μένα στον κινηματογράφο και στη ζωή γενικά. Ο κινηματογράφος κατά την γνώμη μου είναι πολύ κοντά στη ζωή. Όλοι οι νόμοι και όλες οι αρχές της ζωής είναι ίδιοι ακριβώς όπως στον κινηματογράφο.

Είστε ο σεναριογράφος, φωτογράφος και σκηνοθέτης της ταινίας σας. Μπορείτε να φανταστείτε τον εαυτό σας χωρίς να έχετε στην ευθύνη σας την φωτογραφία;

Μπορώ οπωσδήποτε να φανταστώ τον εαυτό μου να το κάνει, αλλά θα είναι κάτι πολύ δύσκολο, επειδή σε μεγάλο βαθμό σκέφτομαι με εικόνες. Δεν κατευθύνομαι από τις λέξεις. Για παράδειγμα όταν γράφω ένα σενάριο οι διάλογοι δεν είναι το πιο σημαντικό πράγμα, αλλά παραμένουν το τελευταίο που σκέφτομαι. Πάντα τους δουλεύω με τους ηθοποιούς ποτέ δεν τους δίνω σε γραπτά κείμενα. Οι διάλογοι είναι όλοι αυτοσχεδιασμοί και φτιάχνονται στη διάρκεια των δοκιμαστικών γυρισμάτων. Τους δημιουργούμε όλοι μαζί. Οι εικόνες είναι πολύ ξεκάθαρες. Την ιδέα της ταινίας αρχικά προσπάθη να την εκφράσω με εικόνες. Η οπτική γλώσσα είναι η γλώσσα του κινηματογράφου. Ο λόγος ανήκει στην λογοτεχνία, στο ραδιόφωνο ή στο κλασικό θέατρο όπου υπάρχει πολύς διάλογος. Ο κινηματογράφος είναι πιο κοντά στην μουσική.

Στην μουσική όμως ακούμε και φανταζόμαστε τις εικόνες, ενώ στον κινηματογράφο τις έχουμε πλαισιωμένες και περιορισμένες. Οπιοδήποτε ο κινηματογράφος είναι κινηματογράφος και η μουσική είναι μουσική. Νομίζω πως ένα πολύ σημαντικό πράγμα είναι η σημασία της παρουσίας του χρόνου και για τα δύο μέσα έκφρασης. Στη ζωγραφική ή στην λογοτεχνία δεν συμβαίνει το ίδιο. Γι'αυτό πιστεύω πως ο κινηματογράφος είναι πιο κοντά στον κόσμο της μουσικής απ'ότι στον κόσμο της λογοτεχνίας.

Στην ταινία σας δηλώνετε εμμέσως πως η νυχτερινή ζωή είναι πιο ενδιαφέρουσα από την ημερήσια;

Νομίζω πως η νύχτα δεν είναι μονάχα ο χρόνος, αλλά και ο τόπος. Στο ίδιο μέρος τα πράγματα είναι διαφορετικά την μέρα από την νύχτα. Πράγματα που δεν θα μπορούσαν ποτέ να συμβούν την ημέρα συμβαίνουν την νύχτα, όπου οι άνθρωποι είναι διαφορετικοί. Κατά κάποιο τρόπο στο σκοτάδι τα πράγματα είναι περισσότερο ορατά και καθαρά. Στη διάρκεια της μέρας πολλά πράγματα κρύβονται από το φως. Συμβαίνει, κατά τη γνώμη μου, ακριβώς το αντίθετο από αυτό που φυσιολογικά σκεφτόμαστε, δηλαδή πως το φως της μέρας κάνει τα πράγματα πιο ορατά ενώ το βράδυ αυτά κρύβονται στο σκοτάδι. Ο κόσμος την νύχτα εξωτερικεύει μεγαλύτερο μέρος του εσωτερικού του εαυτού. Οι άνθρωποι είναι πιο τολμηροί κι επιθυμούν να κάνουν πράγματα που δεν θα έκαναν στη διάρκεια της μέρας.

Από τους δύο κεντρικούς χαρακτήρες της Leni και του Anton στο φαίνεται ξεκάθαρα πως η γυναίκα υπερισχύει του άνδρα.

Πιστεύω πως αυτό συμβαίνει. Η γυναίκα από φυσικού της είναι δυνατότερη από τον άνδρα. Είναι πολύ πιο κοντά στη ζωή, από βιολογικής σκοπιάς, έτσι έχει μια διαφορετική γνώση κι ευαισθησία για τα πράγματα. Το πρόβλημα είναι πως ο άνδρας το γνωρίζει κι επειδή το γνωρίζει προσπαθεί να πείσει την γυναίκα να παραιτηθεί από την κυριαρχική της θέση. Στο *Σούρουπο* την στιγμή που τα πράγματα δεν πηγαίνουν καλά είναι η γυναίκα που προσπαθεί να κρατήσει ζωντανή την σχέση και πιστεύει τόσο πολύ στις αρχές της ζωής. Ταυτόχρονα η γυναίκα δεν είναι κατευθυνόμενη από την ύλη στον βαθμό που είναι ο άνδρας, ο οποίος εξαρτάται αποκλειστικά από την δουλειά του. Αν ο άνδρας χάσει την δουλειά του μένει ο μισός, δεν μπορεί να εμπιστευθεί άλλο πια την αγάπη του, δεν έχει αυτοπεποίθηση. Τότε άμεσα ξεκινάει μια σύγκρουση, όπου ενώ η γυναίκα εξακολουθεί να πιστεύει στη σχέση και να πολεμάει, αυτός τα παρατάει. Η γυναίκα πιστεύει περισσότερο στην ίδια τη ζωή και δεν πέφτει εύκολα στην παγίδα να πιστέψει παράλογα

“Νομίζω πως όταν ακολουθούμε τη φυσιολογική ακαδημαϊκή διαδρομή της δραματουργίας σκοτώνουμε τη ζωή στις ταινίες μας. Στη ζωή απλά εμφανιζόμαστε κι εξαφανιζόμαστε. Για μένα είναι πολύ σημαντικό στοιχείο ρεαλισμού το γεγονός ότι οι άνθρωποι και τα πράγματα εμφανίζονται κι εξαφανίζονται από την μια στιγμή στην άλλη.”

πράγματα. Η γυναίκα σχετίζεται περισσότερο με τα εσωτερικά πράγματα, μπορεί κι ακούει κι ακολουθεί την φωνή της ψυχής της. Οι άνδρες είναι γεμάτοι αμφιβολίες, πετούν ρουκέτες στο σύμπαν για να μπορέσουν να επιβληθούν, αλλά δεν βρίσκουν τίποτα.

Οι χαρακτήρες της Λένι και του Άντον είναι πολύ μοναχικοί και αυτοκαταστροφικοί. Από που εμπνευστήκατε για την συγγραφή του σεναρίου;

Εμπνέομαι συνήθως από τα πράγματα που συμβαίνουν γύρω μου, από τις προσωπικές μου εμπειρίες, από αυτές των φίλων μου, από πράγματα που παρατηρώ. Νομίζω πως την σχέση της Λένι με τον Άντον μπορούμε να την δούμε σ'ένα επίπεδο πολύ προσωπικό και σ'ένα επίπεδο πιο γενικό. Η αυτοκαταστροφή είναι κάτι που έχει ο κάθε άνθρωπος λίγο-πολύ. Ειδικά όταν αγαπάς κάποιον και η αγάπη σου δεν γίνεται αποδεκτή. Όταν δεν έχεις τρόπο να εκφράσεις την αγάπη σου τότε είναι πολύ εύκολο η ενέργεια της ν'αλλάξει σε κάτι καταστροφικό ενάντια σου ή ενάντια σε άλλους ανθρώπους. Από την γενική σκοπιά πιστεύω πως η κοινωνία στην οποία ζούμε και όλος ο δυτικός πολιτισμός είναι πολύ αυτοκαταστροφικός, εδώ και πολύ καιρό. Μπορούμε να το δούμε παντού γύρω μας. Μπορείς να το δεις στη Γερμανία, στην Ελλάδα ή αλλού, πως οι χώρες καταστρέφουν την ίδια τους την κουλτούρα, την ίδια τους τη γη, πνευματική και φυσική, από την οποία τρέφονται. Το ίδιο συμβαίνει και με τους ανθρώπους. Στην περίπτωση της ταινίας η Λένι φεύγοντας κάνει τελικά το αντίθετο από αυτό που ήθελε και ρίχνει τον εαυτό της στο κενό, προσπαθεί να ξεχάσει και τότε γίνεται αυτοκαταστροφική. Δεν υπάρχει τρόπος να έρθουν πιο κοντά με τον Άντον επειδή δεν έχουν το κλειδί της επικοινωνίας και το παιχνίδι μεταξύ τους δεν σταματάει ποτέ. Μερικές φορές όταν θέλεις κάτι πάρα πολύ χρειάζεται να κάνεις το αντίθετο για να το βρεις. Αν έχεις μια έντονη επιθυμία για φως για παράδειγμα πρέπει να περάσεις από ένα βαθύ σκοτάδι για να το βρεις. Πρέπει να πολεμήσεις, επειδή τα πράγματα στη ζωή δεν δίνονται απλόχερα.

Το αναπόφευκτο του θανάτου είναι κατά την γνώμη σας ένας λόγος που οδηγεί την κοινωνία προς την αυτοκαταστροφή;

Από την στιγμή που γεννιόμαστε αρχίζει η αντίστροφη μέτρηση, για την οποία δεν γνωρίζουμε πόσο θα διαρκέσει. Μπορείς να περιμένεις τον θάνατο σου, μπορείς ν' αυτοκτονήσεις, αλλά το αποτέλεσμα θα είναι ο θάνατος. Αυτό που μπορούμε να κάνουμε είναι να ζήσουμε και να προσπαθήσουμε να κάνουμε κάτι με τις ζωές μας, είναι μια μεγάλη ευκαιρία. Η ερώτηση είναι τι κάνουμε στον χρόνο που μας δίνεται και που είναι πολύ περιορισμένος. Ένας μέσος όρος ζωής 70 χρόνων περιέχει 25.000 μέρες, τίποτα παραπάνω. Το *Σούρουπο* μιλάει γι'αυτό το θέμα επειδή και οι δύο πρωταγωνιστές χάνουν τον χρόνο τους. Από την αρχή παίζουν ένα παιχνίδι δεν είναι τίμιοι, είναι ανίκανοι να εκφράσουν τα συναισθήματά τους και χάνουν την αγάπη τους.

Συνέντευξη: Χρήστος Καλλιόπης

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΣΤΗ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ

"Η Γιουγκοσλαβία τα τελευταία χρόνια γίνεται όλο και πιο πολύ μια δημοκρατία μπανάνας, μια μπανανία, στην οποία όμως οι μπανάνες είναι πολύ ακριβές. Γι' αυτό, φοβάμαι ότι κανένας δεν λαμβάνει υπ' όψη του σοβαρά καμμία μορφή πολιτισμού και ειδικότερα τον κινηματογράφο. Λόγω δε των πρόσφατων γεγονότων, ο κόσμος δεν μπορεί να ταξιδέψει και έτσι ζει σ' ένα γκέτο, σε κατάσταση φτώχειας, όχι μόνο με την έννοια την χρηματική, αλλά και με την έννοια των αισθητικών επιλογών, στην προσέγγισή τους στον κινηματογράφο αλλά και στην ζωή γενικότερα. Υποπτες αισθητικές επιλογές έχουν επικρατήσει: κάτι ανάμεσα στον εθνικισμό και τα κινηματογραφικά είδη του Χόλιγουντ. Αυτά τα δύο όταν αναμειγνύονται δίνουν, κατά την άποψή μου, ένα πολύ κακό αποτέλεσμα."

Srdjan Karanovic

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

"Κάθε χρόνο υπάρχουν αρκετές ταινίες από νέους σκηνοθέτες. Συνήθως καταφέρνουν να βρουν οικονομική υποστήριξη από διανομείς, υπάρχουν συνήθως κάποιες χορηγίες. Έτσι βλέπεις ότι κάθε χρόνο σχεδόν όλοι κάνουν μια καινούργια ταινία. Ίσως η ταινία να είναι χαμηλού ή μηδαμινού προϋπολογισμού (no-budget), αλλά πάντως γίνεται. Οι περισσότερες ταινίες είναι ανεξάρτητες παραγωγές. Όταν μια ταινία κερδίζει κάποιο χρηματικό βραβείο σε κάποιο φεστιβάλ, τότε ο σκηνοθέτης χρηματοδοτεί με τα χρήματα αυτά την επόμενη του ταινία. Οι ταινίες απ' αυτούς τους ανεξάρτητους σκηνοθέτες, έχουν μια σχετικά καλή διανομή και υποστηρίζονται από τον τύπο, παίρνουν καλές κριτικές. Κάνουν κάποια εισιτήρια, όχι βέβαια όσο οι εμπορικές ταινίες, αλλά τα πηγαίνουν σχετικά καλά."

Yesim Ustaoglu

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

Επιχείρηση ταφής
Funeral business

του Gjergj Xhuvani (Αλβανία, 1999)

Καλοκαίρι του 1997, η Αλβανία βρίσκεται σε κατάσταση αναταραχής. Ένα καθεστώς φόβου και τρόμου έχει επιβληθεί στη χώρα, καθώς οι ένοπλες συγκρούσεις επεκτείνονται από το Νότο προς το Βορρά. Μέσα σ' αυτήν την κατάσταση τρόμου και ανασφάλειας η Sana, μια νεαρή γυναίκα, περιμένει τον Andon, τον σύζυγό της να γυρίσει στο σπίτι. Καθώς το σκοτάδι πέφτει, απειλητικές σκιές την περικυκλώνουν και την απειλούν. Η Sana πρέπει να αμυνθεί, πρέπει να προστατεύσει τα παιδιά της. Πυροβολεί από το παράθυρο μια απειλητική φιγούρα που πλησιάζει προς το σπίτι. Το πρωί θα διαπιστώσει ότι έχει κάνει ένα τραγικό λάθος... Έχοντας ως φόντο μια χώρα που βρίσκεται σε κρίση ηθική, όπου η βία εξαπλώνεται ως μια μεταδοτική νόσος, ο σκηνοθέτης στέκεται στον χαρακτήρα της νεαρής γυναίκας καθώς αυτή, πολιορκημένη από τις δυνάμεις του Κακού, προσπαθεί να αμυνθεί απέναντι στην εισβολή της βίας στο χώρο και την οικογένειά της.

CINE PROBANHA 1, 15:45

Νεκρά ταχύτητα
V Ieru

του Janez Burger (Σλοβενία, 1999)

Κεντρικός χαρακτήρα της αφήγησης ο Dizzy, αιώνιος φοιτητής, περνά τον καιρό του βλέποντας τηλεόραση, αδιάφορος για τον χρόνο που περνά, ακολουθώντας μια αδιατάρακτη καθημερινή ρουτίνα. Η άφιξη ενός καινούργιου συγκάτοικου, του Marko, ενός πρωτοετή φοιτητή, θα κλονίσει το οικοδόμημα της ανίας που με τον χρόνο έχει κτίσει. Οι διαφορετικές προσεγγίσεις τους για τη ζωή είναι η βάση των αντιθέσεών τους. Ο Dizzy σύντομα θα βρεθεί σε κατάσταση κρίσης: η άφιξη της Marina, της φίλης του, για να του ανακοινώσει την απόφασή της να χωρίσουν, είναι ακόμα ένα επεισόδιο που θα διαταράξει την ισορροπία του. Έτσι, εκ των πραγμάτων, θα βρεθεί κοντά στον συγκάτοικό του Marko και την φίλη του Ana. Όμως η στιγμή που ο Dizzy πρέπει να πάρει κάποιες αποφάσεις πλησιάζει... Μια πικρή κωμωδία ή ένα δράμα με κωμικά στοιχεία: η ταινία είναι σπουδή πάνω σ' έναν χαρακτήρα και στην κατάσταση στασιμότητας, έλλειψης δράσης και αδράνειας που βιώνει.

CINE PROBANHA 1, 18:15

Το στεφάνι της Πέτρια
Petrijin venac

του Srdjan Karanovic (Γιουγκοσλαβία, 1980)

Αφηγούμενη την ιστορία μίας ζωής που φθάνει στο τέρμα της, η Petrijin κάνει ένα απολογισμό. Ανασυνθέτοντας τα γεγονότα του βίου της μέσα από ένα κολάζ κιτρινισμένων από τον χρόνο φωτογραφιών, στέκεται στις σχέσεις της με τους άνδρες. Ο αποτυχημένος γάμος στην νεότητά της διαλυθεί γιατί δεν μπορεί να "κρατήσει" παιδιά. Η σχέση της μ' ένα μεγαλύτερο σε ηλικία άνδρα της προσφέρει τρυφερότητα και ευκαιρία για ανασυγκρότηση. Είναι τέλος στο πρόσωπο του Misa, ενός νεαρού ανδρακώχου που θα γνωρίσει τον έρωτα. Σταθερά προσανατολισμένη στο γυναικείο πρόσωπο, διάσπαρτη από "εθνολογικά στοιχεία", η αφήγηση ακολουθεί τα ίχνη μιας διαδρομής στον χρόνο: της ηρωίδας, αλλά και της ιστορίας του τόπου που διαδραματίζεται. Από την εποχή της ειρήνης και την αγροτική κοινότητα, στα χρόνια του αγώνα των παρτιζάνων και απ' εκεί στην εποχή της οικοδόμησης του σοσιαλισμού: η πορεία της ηρωίδας παραλληλίζεται με την πορεία μίας ολόκληρης χώρας.

CINE PROBANHA 1, 20:45

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΚΗ ΑΝΟΙΞΗ

Μια μέλισσα στη βροχή
Uma abelha na chuva

του Fernando Lopes (1972)

Η ταινία βασίζεται στο μυθιστόρημα του Carlos de Oliveira (1921-1981), ενός συγγραφέα με έντονη επιρροή από τον νεορεαλισμό. Το θέμα της: η τάξη των μεγαλοακτημονίων, ένα αρχοντικό που διαλύεται, ένας κόσμος που βρίσκεται σε κατάσταση ηθικής παρακμής. Ο μύθος της ταινίας δεν κρύβει τις κοινωνικές αναφορές του και οργανώνεται όπως μια αρχαία τραγωδία. Αποτελώντας αντανάκλασεις και απεικονίσεις του περρωμένου, τα πρόσωπα του μυθιστορήματος και της ταινίας αποκτούν συμβολικές διαστάσεις. Στην ταινία αυτή ο Fernando Lopes αρνείται την "κλασική" κινηματογραφική μεταφορά: αντίθετα κατασκευάζει ένα σύμπαν παράλληλο μ' αυτό του βιβλίου, το οποίο όμως συνίσταται από στοιχεία που βρίσκονται, τόσο στα άλλα βιβλία του συγγραφέα, όσο και στο ομότιτλο της ταινίας, μυθιστόρημα.

CINE PROBANHA 1, 14:00

Βυθισμένα πρωινά
Manha submersa

του Lauro António (1980)

Το καταπιεστικό περιβάλλον μίας ιερατικής σχολής είναι το πλαίσιο μέσα στο οποίο αναπτύσσεται η ιστορία της ταινίας. Κεντρικό πρόσωπο σ' αυτήν, ένα δωδεκάχρονο αγόρι, ο Antonio. Η καταπίεση στο οικοτροφείο, οι κοινωνικές ανισότητες, η συντροφικότητα, η φιλία, οι επιθυμίες του σώματος, η αγάπη: η υπόθεση της ταινίας έχει στο κέντρο της την ανακάλυψη του αληθινού κόσμου από τον νεαρό ήρωα, την συνειδητοποίηση του. Οι αντιθέσεις ανάμεσα στις ζώνες του φωτός και του σκότους σηματοδοτούν τον ήρωα, καθώς αυτός ανακαλύπτει έκπληκτος τον εαυτό του και τον κόσμο που τον περιτριγυρίζει. Βασισμένο στο μυθιστόρημα του Vergilio Ferreira, ενός σύγχρονου Πορτογάλου συγγραφέα, η ταινία του Lauro Antonio αφηγείται τις περιπέτειες του νεαρού ήρωα ως έναν εφιάλτη.

CINE PROBANHA 1, 18:15

Δύσκολοι καιροί
Tempos difíceis

του Joao Botelho (1988)

Μια φανταστική πόλη, η Poco do Mundo. Οι κάτοικοί της; Ένα πλήθος φτωχών. Και ανάμεσά τους μια μειονότητα πλούσιων κατοίκων. Ο Tomaz Cremalheira, ένας κάτοικος της πόλης. Περιμένει να γίνει μέλος του κοινοβουλίου. Η γυναίκα του, μια ύπαρξη ευαίσθητη και αδύναμη (πνευματικά και σωματικά). Τα παιδιά τους: η Luisa, σέβεται τις κοινωνικές συμβάσεις, και ο Tomazinho που έχει εκπαιδευτεί με βάση τις αρχές των "μαθηματικών βεβαιοτήτων". Ο Jose Grandela, το αφεντικό της πόλης, είναι συννησμένος να αγοράζει τους πάντες και τα πάντα: πρόκειται να παντρευτεί την, τριάντα χρόνια νεώτερη του, Luisa. Βασισμένη στο μυθιστόρημα Hard Times του Charles Dickens, η ταινία αφηγείται μια ιστορία όπου οι ζωές των πλούσιων και φτωχών συναντιούνται στους τόπους του περρωμένου.

CINE PROBANHA 1, 23:00

Eleni Apostolou Financial Department

Stella Voulgaraki Human Resources

Electra Reisi International Press & Foreign Programme

Eleni Trikouki Assistant, Press office

Maria Pavlidou Assistant secretary, organisation-coordination

Vlasis Runner

PROJECT: TOP FM PRESENTS ITS LOGO FOR THE NEW MILLENIUM!

TOP FEELING!

TOP FM 104

K. ΚΑΡΑΜΑΝΑΗ 60, 546 42, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΤΗΛ.: 850.512, FAX: 850.513, Internet: <http://www.topfm.gr>

fm stereo **93,1**

ράδιο

παρατηρητής

**Ο ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΣ
ΡΑΔΙΟΣΤΑΘΜΟΣ**

ΕΔΡΑ - ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ:
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ 15,
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΗΛ. 927685, 938427 FAX: 935922

Ministerial Kudos. Yesterday Iran's Abbas Kiarostami was honored with an Honorary Golden Alexander at the newly renamed Pavlos Zannas Cinema. He was presented this award by the Minister of Macedonia and Thrace, Yannis Magriotis. Kiarostami's latest film "The Wind Will Carry Us" was shown afterwards.

Spanish Diplomacy. What Marisa Paredes likes about Thessaloniki is that the people she's encountered in the streets and at the movies, "look at you straight in the eyes" in a way that she is used to. While some actresses disappoint in real life, Ms. Paredes did completely the opposite, thrilling the room of journalists at her press conference yesterday with a presence that was somehow both larger-than-life and down-to-earth at once. Eyes flashing, wearing vibrant red and occasionally taking a moment to share her wonderful laugh, the actress was mostly quizzed on Pedro Almodovar and her craft. Paredes told us about watching Almodovar and Arturo Ripstein moved to the point of tears by their actors, about the enduring power of melodrama, and the fortune of being an actress in Europe (away from "cinema that shows everyone young and happy all the time"). Almodovar's great love of the theatre (he used to act on the stage, and Paredes is also a great theater actress) was one of the ties connecting the actress with the director; Almodovar often incorporated "short cuts" from her theater work in his pieces, with "All About My Mother" a clear display of his affection for the stage and the actors on it. "Never before has a director emphasized the female character—from the youngest to the oldest—so well... and shown their complexities," said Ms. Paredes of Almodovar. "Women," as Almodovar often says, "have more colors." An actress's challenge is to pour the emotion and substance into the basic outlines of characters, something Ms. Paredes always does—in Technicolor. The actress related that sometimes the artistic supplies for these portraits came from her childhood. This was true in the case of the first part she ever played in a Pedro Almodovar film—a nun who takes hallucinogenic drugs. In shaping the part, she remembered Sister Mercedes, from the parochial school she had attended as a girl, a woman who Paredes didn't think took drugs, but "walked around as if she were in such a trance."

State-induced Disharmony. The issue of Kurds in Turkey affected her personally, director Yesim Ustaoglu explained, noting that her film "Journey to the Sun" (which is about this topic), provoked considerable discussion in her country. "It was important for me to show the film in Greece," Ustaoglu underlined, due to the long, complicated history between the two countries. Her feelings on harmony between different ethnicities in the Balkans is: "if people aren't manipulated, they live together in peace."

Press Coverage. It was disappointing for director Lefteris Haronitis, who worked on his latest documentary for fifteen years, to find it overlooked by the press. He didn't attribute this to any lack of popularity of documentaries in Greece (when shown on state TV, they often have up to 200,000 viewers). Then again, 140 films are a lot to see. Maybe next year, a "fail-safe" system should be established where Greek directors choose a critic of their choice who must see their film or be stripped of their credentials.

Charismatic figures. 3x3 Hungarian director Ildiko Enyedi has always been fascinated by how certain human beings are born, place a mark on the world, and are

remembered for centuries afterwards. This idea led her to make a film about Roman figure Simon Magus. Enyedi said her style of filmmaking is "hyper-realism." This style of storytelling tries to reflect what the director sees as a strong connection between reality and metaphysical connections.

Youthful Revolts. The myths about acting were quickly eroded by the straight-speaking youthful part of the "Peppermint" cast in yesterday's press conference. "We got very tired, repeating scenes over and over," said one youthful member. "We didn't expect the film to turn out so well," said another. For his part, director Kostas Kapakas pointed out that he set out to capture not the reality of the past, but its memories. However, "some things—like parents being strict—are the same for kids in every era" said Kapakas, whose international competition film "Peppermint" played to a completely packed and entertained crowd on Thursday evening. The director, who saw securing distribution early on as essential to his project, is anticipating the release of his film in twelve theatres in Athens on December 10th.

The Cyprus Answer. The great movie-theatre chain takeover, is the biggest risk Kostas Dimitriou identifies for Cypriot film. The director, whose "Road to Ithaka" is in this year's program, noted that appealing to as broad and young a public as possible is always in his mind while making films. His latest work captures a nightmarish time of conflict on the island in the late 1960s and 70s.

A Question of Character. The hardest part of her leading role in "Felicia's Journey" for actress Elaine Cassidy "was getting to know Felicia." In preparing for the part, the actress tried to find someone she knew who resembled the character, but could not. She turned instead to the book the film is based on, and to director Atom Egoyan for information. Getting to know Felicia—a process that was an amazing (if sometimes energy-depleting) experience for the actress—left her with an important lesson. While Cassidy doubts that she would have been able to undertake the difficult journey her character does in the film, she notes of her character: "Felicia takes the good out of the situation. It makes her stronger and she goes on." The film hasn't changed her personal life too much, noted Cassidy—except for "now I travel to a lot of places."

Balkan Chaos. "If there was no atmosphere, there would have been no film," said Albanian director Gjergj Xhuvani of his "Funeral Business," a film displaying a state-of-war in his country's none-to-recent history. Xhuvani stitched together the atmospheric "clothing" of his film with a sparse black-and-white set, where human emotional turmoil and details stand out.

Quote/unquote: "There hasn't been a turning of audiences towards films, but films towards audiences in Greece." Kostas Kapakas, director of "Peppermint."

INVITATION. The 40th International Thessaloniki Film Festival invites you to the DEWAR'S Audience Awards Ceremony, as well as FIPRESCI, EUROPA CINEMAS, Greek Film Critics Association and Greek Union of Film and Television Technicians, on Sunday, November 21st, 1999, at 15:00, at Warehouse C.

Angelike Kontis

FIRST ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ SHOT 40th THESSALONIKI FILM FESTIVAL SATURDAY 20 NOVEMBER 1999 • N. 63

The politics of movie-watching at the Festival

Scenes from the "New Horizons" party, at MYLOS

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 63 ΣΑΒΒΑΤΟ 20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1999
ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ • ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ
ΣΥΝΤΑΞΗ: ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΖΩΡΜΠΑΣ, ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΑΙΤΣΗΣ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΝΤΙΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΙΡΑΜΠΑΣ,
ΘΥΛΙΑ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΑΚΙΑ • ΠΑΡΑΓΟΓΗ: ΜΟΥΤΚΟΣ-ΕΝΤΥΡΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ
website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ

MERLOT
 Τοπικός Οίνος Χαλκιδικής

Οίνος παλαιωμένος
 από την ποικιλία merlot.
 Με βαθύ πορφύρεο χρώμα,
 μπονκέτο που θυμίζει
 μπαχαρικά και μαρασκίνο
 γεύση ελαφρά και απαλή.

Αδίρι
 Μακεδονικός Τοπικός Οίνος

Οίνος από
 την ποικιλία Αθήρι.
 Λευκοκίτρινος,
 με ευχάριστο
 φρονιώδες άρωμα,
 λεπτή και δροσερή γεύση.

Ενάγγελος Τσάνταλης αε
 ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΙΑ - ΟΙΝΟΠΟΙΙΑ - ΑΠΟΣΤΑΓΜΑΤΟΠΟΙΙΑ

958fm
1179 ΜΕΣΑΙΑ

Σταθμός στον Πολιτισμό
 Ραδιοφωνικός Σταθμός Μακεδονίας ΕΡΤ3
 Τηλ: 011.299600-3 Σύνταξη: 299613-6 Fax: 299651

Ολοκληρωμένες λύσεις **ΑΥΞΩ**
 στην τεχνολογία της πληροφορικής

- Afxo Booking and Ticketing
- Afxo Financials
- Afxo Retail

ΑΥΞΩ ΕΠΕ Λ. Συγγρού & Περγάμου 5, 171 21 Ν. Σμύρνη, Τηλ: 9316200
 Fax: 9316201 e-mail: afxo@afxo.gr Web: http://www.biznet.com.gr/afxo/

Πώς γίνεται το μικρό
να χωρά τόση ελευθερία;

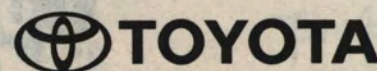
BATES (ΠΡΟΣΑΡΜΟΤΗ)

Toyota Yaris Το χωρά ο νους σας!

Αν μέχρι σήμερα η ευελιξία ήταν ζητούμενο, από τώρα γίνεται τρόπος ζωής! Το Toyota Yaris σχεδιάστηκε από μέσα προς τα έξω, όπως ακριβώς το θέλετε: Μικρό απ' έξω για να κινείστε με ευελιξία και άνεση, αλλά απρόσμενα μεγάλο μέσα για να χωρά όλες τις επιθυμίες σας. Άπλετος εσωτερικός χώρος που προκαλεί θαυμασμό, αλλά και ευρηματικότητα που καταπλήσσει. Σκεφτείτε: Τα πίσω καθίσματα μετακινούνται εμπρός - πίσω κατά 15 εκατοστά, δημιουργώντας έτσι 950 λίτρα μεγαλειώδους χώρου, όλου δικού σας! Και χάρη στην ανώτερη τεχνολογία VVT-i, που αποδίδει 68 πανίσχυρα άλογα στα 1000 κ.ε. και 86 άλογα στα 1300, το Yaris σας χαρίζει μια ασυναγώνιστη αίσθηση ελευθερίας... μέσα - έξω! Toyota Yaris. Ποτέ πριν ένα μικρό αυτοκίνητο δεν έδωσε τόσο χώρο στην ελευθερία σας!

Νέο TOYOTA Yaris
Τώρα και στα 1300κ.ε. με 86Hp

"Όπως σε θέλω. Πάντα κοντά μου."

Εκπομπές ρύπων: CO: 0.91 gr/Km, HC+NOx: 0.17 gr/Km